

VIMBAM
7TH INTERNATIONAL
TAMIL
SHORT FILM FESTIVAL
- 2012

Secombe Theatre Sutton, SM1 2SS, U.K. - 11 November 2012

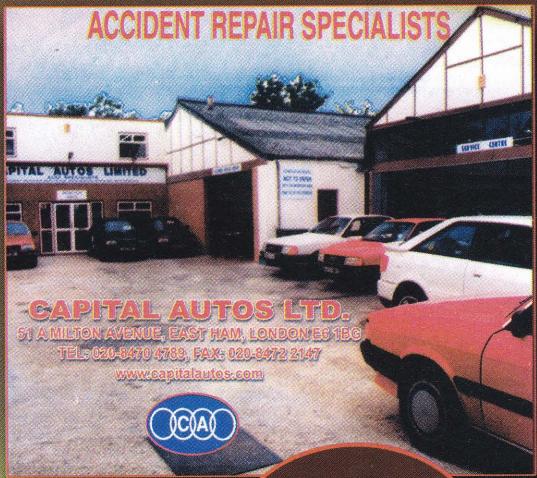

விம்பம்
7ஆவது சர்வதேச
தமிழ்
குறந்தறைப்பட வெள்ளா-2012

ACCIDENT REPAIR CENTRE & GENERAL SERVICING & REPAIRS TO ALL MAKES & MODELS

BMW, MERCEDES, VAXHAL, HONDA
VOLKSWAGAN, NISSAN, FORD

இலண்டனில் எந்த இடத்தில் இருந்தாலும்
உங்கள் வாகனத் திருத்த வேலைகளுக்கு
நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

CAPITAL AUTOS LTD.

51A Milton Avenue, Eastham, London

o FULLY EQUIPPED M. O. T. & ACCIDENT REPAIR CENTRE

o INSURANCE REPAIRS WELCOME o RECOVERY SERVICE

o APPROVED INSURANCE REPAIRERS o COURTESY VEHICLE AVAILABLE FOR MOST REPAIRS

o PROFESSIONAL, FRIENDLY SERVICE AND ADVICE o COLLECTION & DELIVERY WITHIN THE LOCAL AREA

TEL: 020 8470 4789 - FAX : 020 8472 2247
www.capitalautos.com

விம்பத்தில் தெறிக்கும் நினைவுகள்

கடைசியாக, 2010ஆம் ஆண்டின் 'விம்பம்' குறுந்திரைப்படவிழா முடிந்து, மறுநாள் விடிந்ததும் வந்த தொலைபேசி அழைப்பு அது.

எதிர்பாராததா?

அப்படியல்ல.

அந்த விடியல் காலையும், அந்த அழைப்பில் வெளிப்பட்ட அந்த எண்ணங்களும் அந்தக் குரலின் அசல் வெளிப்பாடுதான்.

ஆக, அசல் எதிர்பாராததாகுமா?

சமாளிக்கவியலாத நிதித் தேவையில், இன்னோர் அநுசரணையுடன் விம்பத்தின் அந்த விழா நடைபெற்றிருந்தது.

விம்பத்தின் சுயாதீனம் தடைப்பட்ட உணர்வு எமக்கிருந்தது.

எனினும், நாம் எப்படி யோ ஆனால், அவருக்கு அது பொறுக்கவில்லை. அதுதான் அந்த அழைப்பு.

அடுத்த குறுந்திரைப்பட விழா சுயாதீனமானது என்ற துணிபை அந்த மனிதரின் அந்த அழைப்பு தந்தது. அப்படியே அது நடக்கிறது.

புலம்பெயர்ந்த நம் சமூகத்தில், அதன் ஆக்மாவைத் தேடிய அழூர்வ மனிதர் அவர்.

ஆனாலும், அவரின் அத்தேடலில் அவரை எவரும் எளிதில் கண்டுவிடமுடியாது.

அவ்வாறோதான், விம்பத்துடனும் இனைந்திருந்தவர். அவர் மொழிந்து உவந்த சோ. சிவபாதசுந்தரம் நினைவு விருது இவற்றைச் செவ்வனே உணர்த்தி, நிலைக்கிறது.

'பெரி' என்ற பேரின்பநாதன் அவர்.

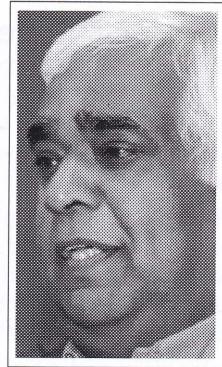
லண்டன் தமிழர்களின் சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு, கலாசார வாழ்வில் அழுத்தமான ஒரு தடத்தைப் பதித்துச்சென்றவர்.

சமூகத் தமிழர்களின் சமூக, அரசியல் விடுதலையில், வெற்றுணர்ச்சிகளுக்கு அப்பால் அறிவார்ந்த பார்வையைக் கொண்டிருந்தவர்.

விம்பம் தொடர்பிலும் அவருக்கு ஒரு முன்னோக்கிய பார்வை இருந்தது.

ஆக, அந்த மனிதர் இன்று இல்லை.

விம்பத்தில் அவர் நினைவுகள்.

அமர்ர்

S. பேரின்பநாதன் அவர்களின்
நினைவுகளோடு...

Late Mr T. S. Perinpanathan: A man of dignity

I feel very sad every time I think about this decent human being, my close friend and a selfless person who passed away almost two years ago.

He came from a humble family in Jaffna, and was one of eight siblings. I first met him when we were at school together at Jaffna Hindu College in 1956 and our friendship continued over a long period of fifty four years until his passing in 2010. He came over to London in 1970 for further studies after completing his A Levels and a short spell of working in Sri Lanka. I still remember the day I gave him the send off at the Katunayake Airport.

He was a gentle giant on everything he did. He made his family proud and got every one of them to be self sufficient. He worked very hard at all times and did not hesitate to help anyone in need who came along his way.

I remember whenever I teased him about finding a partner for him, he used to say "my family comes first" and once his duties to them are finished only he will consider a partner that also being someone was bold enough to accept him. It was in 1980, he married his wife Yogamalar. They had many glorious and happy years of married life together. He has left behind two lovely children, Nirupan and Rubini who will undoubtedly will continue his work and carry his good name.

He was a true gentleman and always reliable, trustworthy and one could depend on him for his positive views. His love, care & attitude towards children and the young ones was always limitless. Affectionately, everyone called him Uncle Peri.

His contribution to our social life in this country was enormous. He was the founder member of the JHC OBA. Being the first president and then a Patron of it for long years he has contributed valuable time for the betterment of the school children at our former school. He was an administrator at the South London Tamil School and carried various responsibilities within the school for many long years.

I also understand that he was the 'kingpin' in starting the Vimbam organisation. He was there for them at all times giving valuable advice and in the selection of short films to screen. He positively supported them during their progress. I am sure he will be sadly missed by every member of that organisation.

If I have to write about my friend I can go on endlessly. How can one forget his beaming smile? Recently I saw him, yes it was in my dream, but it was almost real, at a distance, with his smiling face looking at me, as if he wanted to tell me something. Although I tried to reach to him, he faded away.

I am honoured for being asked to write this short note about my friend. On behalf of all his friends and relatives I thank 'Vimbam' for having organised today's event in honour and remembrance of him. I wish the 'Vimbam' every success in continuing their service to our community.

Peri will be missed by all of us but he has left so many lasting memories; they will be cherished forever by everyone who knew him. □

Nadesapillai Selvarajasingam
31st October 2012

குறும்படங்கள் 87

விம்பத்தின் 7ஆவது சர்வதேசத் தமிழ்க் குறுந்திரைப்பட விழா, பரந்துபட்ட குறுந்திரைப்படச் செயற்பாட்டாளர்களின் தீவிர அக்கறையோடும் ஒத்துழைப்போடும் இன்று லண்டனில் அரங்கேறுகிறது.

இன்றைய குறுந்திரைப்பட விழாவிற்கு வந்துசேர்ந்த 87 குறும்படங்களில் சரிபாதிப்படங்கள் இலங்கையிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றன என்பது எமக்கு மகிழ்ச்சிதரும் தகவலாகும். இந்தியா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து, நோர்வே, கனடா என்று பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் குறும்படத் தயாரிப்பாளர்கள் இவ்விழாவில் உற்சாகத்தோடு கலந்துகொண்டுள்ளனர்.

தமிழ்க் குறுந்திரைப்படங்களின் இருப்புநிலையைக் கணக்கிலெடுத்து, எதிர்காலச் செல்நெறியை நிர்ணயிக்கும் ஒரு முக்கிய திசைமுனையில் நாம் நின்றுகொண்டிருக்கிறோம். அளவிலும் தரத்திலும் காலத்திலும் வெவ்வேறுபட்ட, பரீட்சார்த்த முயற்சிகளைத் துணிவோடு மேற்கொள்ளும் குறும்படத் தயாரிப்பாளர்களின் உற்சாகமான வருகை நமக்குப் பெரும் நம்பிக்கை அளிக்கிறது. மணக்கால் ரங்கராஜனின் இசைவாழ்க்கையை ஆவணப்படுத்தும் இ. பத்மநாப ஜயரின் முன்னெடுப்பில் விம்பழும் இனைந்து செயற்பட்டுள்ளமை எமக்குப் பெருமை தரும் நிகழ்வாகும். திரு. அம்ஷன் குமாரின் இயக்கத்தில் வெளியான இந்த இறுவட்டு, சென்னையில் கர்நாடக இசை மேதைகள் மத்தியில் மிகப் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளமை எமக்கு மிகுந்த மனின்றவைத் தந்துள்ளது.

தமிழகத்தின் முக்கிய நவீன எழுத்தாளரான பி.ஏ. கிருஷ்ணனின் நால்களை அறிமுகம் செய்ததோடு, பி.ஏ. கிருஷ்ணன்: வாழ்வும் எழுத்தும் என்ற கையேட்டினையும் வெளியிட்ட நிகழ்வு, இலக்கிய ஆர்வலர்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றுள்ளது.

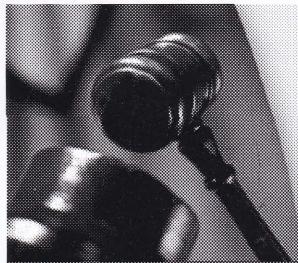
இயக்குனர் பாலாஜி சக்திவேல் அவர்கள் தமிழகத்தில் இருந்து வருகைதந்து இன்றைய விழாவின் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொள்வது விம்பத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கிறது.

திருமதி. அ. ஞானாம்பிகை அவர்கள் (லைக்கா மொபைல்) இவ்விழாவில் மனமுவந்து கலந்து சிறப்பிப்பது தனித்துக் குறிப்பிடவேண்டிய ஒன்றாகும். அத்துடன், அவர்களது அனுசரணை இன்றி இந்த குறும்பட விழா இவ்வளவு சிறப்பாக நடைபெறுவதும் சாத்தியம் இல்லை என்பதே உண்மையாகும்.

இன்றைய 7ஆவது சர்வதேசத் தமிழ்க் குறுந்திரைப்பட விழாவினை இத்துணை விமர்சையாக நடாத்துவதற்கு துணைபுரிந்த லைக்கா மொபைல், லெவன்ஸ் சொலிசிட்டேர்ஸ் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பை மிகுந்த நன்றியுடன் நினைவுகூர்கிறோம்.

விம்பத்தின் மிக முக்கிய துணையாகத் திகழ்ந்த அமரர் எஸ். பேரினபநாதனின் நினைவுகளோடு இன்றைய குறுந்திரைப்பட விழா மேடைகான்கிறது.

SOMA & Co

Solicitors

WE SPECIALISE IN:

- Conveyancing
- Commercial & Residential
- உங்களது வியாபார ஸ்தாபனங்களை வீற்பதற்கும் அல்லது வாங்குவதற்கும்.
- உங்களது வீடுகளை வீற்பதற்கும் அல்லது வாங்குவதற்கும் எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.
- Licensing Applications
- Landlord & Tenant Matters
- Immigration & Nationality
- Family / Divorce Matters
- Wills

34 Eastcote Lane
South Harrow
HA2 8DB

OPENING TIME
MON - FRI
9.30 am - 5.30pm
SAT
10.00 am - 1.00 pm

Tel:
020 8423 0203
Fax:
020 8423 6466
Mob:
07919 388 355

DX: 37608

South Harrow

admin@somasolicitors.co.uk

Lexcel
Practice Management Standard
Law Society Accredited

Conveyancing
Quality

VIMBAM 7th International Tamil Short Film Festival

விம்பம் - 7ஆவது சர்வதேச தமிழ்க் குறுந்திரைப்பட விழா - 2012

Secombe Theatre, Sutton SM1 2SS - 11 Nov. 2012

Welcome & Introduction by Key. Sureni

Mark of Respect - A Minute Silence

Comperer: Nada Mohan (First Audio)

'பெரி'யின் நினைவுகள்- உரை: மாலி (நாழிகை ஆசிரியர்)

1.	செம்மலையான்	I Ramanan	(14 mim)
2.	தினப் பயணம்	Sathapranavan	(13 mim)
3.	ஆசுவாசம்	Prem. K	(14 mim)
4.	எழுத்துப் பிழை	K. Sutharshan	(11 mim)
5.	போராளிக்கு இட்ட பெயர்	Sathapranavan	(19 mim)
6.	நகல்	Pon Thaya	(16 mim)
7.	அடிவானம்	Y. Sujeethan	(10 mim)

Audience Voting

INTERVAL

8.	தமில்	Vasanth Kumar	(10 mim)
9.	பெட்டே	Mugunthan	(05 mim)
10.	சதீஷ் சந்திரசேகரன் B.E, MBA	Sathesh S	(12 mim)
11.	Regrets (சிங்களம்)	Shalini Tharmalingam	(11 mim)
12.	Needs (தமிழ் + சிங்களம்)	J P J Anantharaman	(11 mim)
13.	Achala (சிங்களம்)	Sarath Senarathna	(03 mim)

AWARD CEREMONY

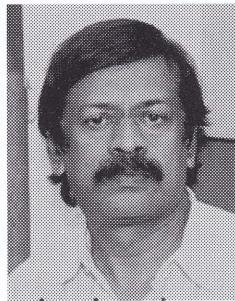
Director Balaji Sakthivel's interaction with audience

Vote of Thanks

Close

புதிய வரலாறு படைக்கும் தமிழ்க் குறும்ப்படங்கள்

அம்ஷன் சூமார்

சினிமா, பல கலைகளின் ஒருமிப்பு. பல கலைகளால் தொடர்ந்து ஊக்கமடைந்தும் வரும் ஒரு கலை. பிற கலைத்துறையைச் சார்ந்த கலைஞர்களைப் போலவே தாங்களும் பாவிக்கப்பட வேண்டும் என்று திரைப்படக் கலைஞர்களும் அவாவி னர். எழுத்தாளர்கள் எழுத்தை எவ்வாறெல்லாம் ஆள்கிறார்களோ அவ்வாறே திரைப்படத்தையும் திரைப்படக் கலைஞர்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்றாற்போல் பயன்படுத்த விரும்பி னர். கலைஞரின் சயவெளிப்பாட்டிற்குத் திரைப்படக்கலை முழுதும் ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணினர். பிரெஞ்சு திரைப்பட இயக்கு னர் அலெக்ஸாண்டர் அஸ்ட்ரூக் 'கமரா ஸ்டைலோ' (Camera Stylo) என்கிற பத்தை உருவாக்கினார். கமரா, பேனாவைப் போல் தனித்த மொழியாகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதே அதன் திரண்ட பொருள். பிரெஞ்சு புதிய அலைத் திரைப்படக் கருத்தாக்கத்திற்கு இந்த எண்ணம் பெரிதும் உதவி யது. திரைப்படக் கலைஞர்கள் பலர் அவ்வாறெல்லாம் செயல்பட்டதாலேயே சினிமாவும் ஒரு மாயேரும் கலையாகப் பரிணமிக்கிறது; மரபார்ந்த

உருவத்திலிருந்து அது விடுதலை பெற்றது. ஆனாலும், எளியவர்களால் பேனா வைக் கொண்டு என்னவெல்லாம் செய்ய முடிந்ததோ அதையெல்லாம் திரைப்படத்தில் செய்ய முடியும் என் கிற நிலை ஏற்பட வெகு காலமாயிற்று. காலப்போக்கில் நிகழ்ந்த பல்வேறு மாற் றங்கள்மூலம் இன்று திரைப் படத்தில் பணிபுரி வது பலருக்கும் எளிதான் ஒன்றாகியுள்ளது. இருந் தும்கூட முழுநீளத் திரைப்படத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பெரும் முதலீடு, வணிகம், விநியோகம் போன்ற காரணிகள் அச்சுறுத்துவனவாகவே உள் என. ஆனால் குறும்படம், டாகுமெண்டரி ஆகிய வற்றை எடுப்பவர்களுக்கு நிலைமை உற்சாகம் தருவதாக உள்ளது. இளைஞர்கள் இவற்றில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு முப்பது வருடங்களுக்கும் தமிழ் இளைஞர்கள் புதுக்கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வம்காட்டினர். இன்று அந்த இடத்தைக் குறும்படம், டாகுமெண்டரி ஆகியன் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன என்று சொல்வது தவறாகாது. இவற்றில் குறும்படம்

கதைப்படங்களாக இருப்பதால், முழுநீளத் திரைப்படங்களில் எதையெல்லாம் செய்ய முடிகிறதோ அதையெல்லாம் இதில், அதன் உருவத்திற்கு உசந்த வகையில் செய்யலாம் என்கிற சாத்தியப் பாடும் உள்ளது. எனவே, குறும்படம் எடுப்பவர்கள் படம் ஒடுமா ஒடாதா, விற்குமா விற்காதா போன்ற அவஸ்தைகளையெல்லாம் புறந்தள்ளி விட்டு, கருத்துச் சுதந்திரத்தையும் கலைநயத்தையும் தருகிற வகையில் தங்களது சுயவெளிப்பாட்டுச் சாதனமாக அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழில் குறும்படம் எடுப்பவர்கள் அவ்வாறுதான் அதைப் பாவிக்கிறார்கள் என்பதும் ஒரு நற்செய்தியாகும். நல்ல ஆர்வத்துடன்தான் குறும்படத்தை அனுகுகிறார்கள். பெரும்பாலானோர் தாங்களாகவே அதைக் கற்றுக்கொண்டிருப்பதும் ஒரு தனிச்சிறப்பு. ஆரம்பகாலங்களில் எடுக்கப்பட்ட குறும்படங்களில் தொழில்முறைக் குறைபாடுகள் தென்பட்டன. அவற்றைப் பொருட்படுத்தக் கூடாது என்று விமர்சகர்களும்கூடக் கருத்துகள் கொண்டிருந்தனர். குறும்படம் எடுப்பவர்கள் அந்த சலுகைகளை அதிக காலம் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல், கூடிய விரைவிலேயே தங்களைத் தொழில்முறைத் திரைப்படக் கலைஞர்களைப் போலவே ஒப்புநோக்கிலும் திறமை படைத்தவர்களாகவே உயர்த்திக்கொண்டுவிட்டனர். ஒளிப்பதிவாகட்டும் படத்தொகுப்பாகட்டும் நடிப்பு மற்

றும் இன்ன பிறவற்றிலும் குறும்படம் எடுப்ப வர்கள் திரைப்பட இலக்கணம் பயின்றவர்களாக மினிர்வது குறிப்பிடத்தக்கது. பலகாலமாகத் தமிழில் தயாரிக்கப்படும் குறும்படங்களைத் தொடர்ந்து பார்த்துவருபவன் என்கிற முறையில் என்னால் இதுபற்றி உறுதிபடக் கூறமுடியும்.

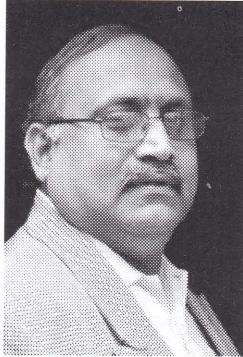
தமிழக குறும்படக் கலைஞர்கள்பற்றி ஒரு விமர்சனம் உண்டு. பெரும்பாலான குறும்படக் கலைஞர்கள் தங்கள் படைப்புகளை முழுநீளத் திரைப்படம் எடுக்கப் புகுவதற்கு ஒரு பயிற்சியாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதுதான் அது. இதில் தவறு எதுவும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. நாவல் எழுத விரும்பும் சிலர் சிறுக்கதைகளை எழுதுவதைப் பயிற்சியாகக் கொள்வதைப் போன்றது தானே இதுவும். ஆனால், அதேசமயம் அவ்வாறு எழுதப்படும் சிறுக்கதை தன்னில் நிறைவுற்றதாக, வடிவமைதி கொண்டதாக விளங்க வேண்டும். அதுபோன்றே முழுநீளத் திரைப்படத்திற்கு முன் வரைவாக எடுக்கப்படும் குறும்படமும் குறும்படத்தின் சாத்தியப்பாடுகளை உணர்ந்ததாகவும் அதன் செழுமைகளைப் பயன்படுத்துவதாகவும் இருக்க வேண்டும். அதை எடுப்பவர்களின் பிறநோக்கங்கள்பற்றி நாம் கவலையற வேண்டாம்.

இன்னுமொரு விமர்சனம். அது, குறும்படம் எடுப்பவர்கள் பெரும்பாலானோர் முதல் படத்துடன் தங்கள் தேடலை முட்டைகட்டிவிடுகிறார்கள் என்பது. இதிலும் நான் வேறுபாடான கருத்து

கொள்கிறேன். குறும்படம் எடுக்கப் புகுபவர்கள் சதாகாலமும் அதையே செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்கிற அவசியமில்லை. ஒரு படம் எடுத்துவிட்டு அங்கிருந்து நகர்ந்துகொண்டாலும் அப்படம் எடுத்தவர் தன் வாழ்நாள் முழுவதின்கும் திரைப்படத்தோலைபற்றிய உயர்வான உணர்வு களை சுமப்பவராயும் குறும்படத்தோலாக கலாசாரம் பற்றிய நல்ல எண்ணங்களைப் பரப்புவராயும் விளங்குவார். அது குறும்பட அனுபவத்தின் பயன்தான். ஆனால், இதற்கு இன்னொரு பக்கமும் உண்டென்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஏன் பலராலும் இரண்டாவது, மூன்றாவது குறும்படத்தை எடுக்க முடிவதில்லை? தாங்கள் எடுக்கும் படங்களை எங்கு திரையிடுவது, பார்வையாளர்களுடன் எவ்வாறு உரையாடலைத் தொடர்வது என் நெல் லாம் அவர்களால் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு விடைகள் காணப்பட வேண்டும்.

இங்குதான் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட பார்வையாளர்கள் ஆகியோரின் ஆதரவு தேவை. குறும்படங்களைத் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் ஒளிபரப்புவதுடனில்லாது அதற்கான சன்மானமாக ஒரு தொகையைத் தரவேண்டும். குறும்படங்கள் தொலைக்காட்சிகளுக்கு நிகழ்ச்சிகளாகின்றன என்பதால் அவற்றிற்கான தொகையை அளிப்பது அந்நிறுவனங்களுக்கு ஒரு தார்மிகக் கடமையாகும். திரை அரங்குகளில் காட்டப்படும் படங்களுக்கு நிறையக் கட்டணம் கொடுத்துப் பார்க்கும் பார்வையாளர்கள் குறும்படங்களையும் கட்டணம் செலுத்தித் தருவிக்க வேண்டும். குறும்படம் ஒரு இலவசப் பண்டம்

என்கிற எண்ணம் மாறவேண்டும். ஆண்டுதோறும் தமிழில் தயாரிக்கப்படும் குறும்படங்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாக இருந்தும் இவற்றிற்கான ஒரு சந்தை ஏன் இன்னமும் உருவாகவில்லை என்பது புரியவில்லை. குறும்படத்தொரிப்பாளர்கள் ஒன்றினைந்து ஒரு இணையதளத்தை உருவாக்கி அதன்மூலம் தங்களது படைப்புகளை விநியோகிக்க முன்வரலாம். இதன் மூலம் பார்வையாளர்கள் குறும்படங்களைத் தருவிப்பதற்கும் குறும்படத்தொரிப்பாளர்கள் அதற்கான கட்டணத்தை பெறுவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். குறும்படத்தோலைக்காட்சி இன்றுள்ள மதிப்பு மிக்க வெளிப்பாட்டு அரங்குகள் லாப நோக்கற்று நடத்தப்படும் திரைப்பட விழாக்கள் மட்டுந்தான். பல குறும்பட திரைப்பட விழாக்களும் அவற்றைத் தொடர்ந்து நடத்துவதிலுள்ள நிர்வாக சிரமங்களால் முடங்கிவிடுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் எதிர்கொண்டு குறும்பட விழா எடுப்பதில் முன் னோடியாகக் கால்பதித்த விம்பம் வெற்றிகரமாக ஏழாவது குறுந்திரைப்பட விழாவை ஸன்டனில் நடத்துகிறது. உலகெங்கிலுமின்ன அனைத்துத் தமிழர்களின் குறும்படப் படைப்புகளுக்கான மாபெரும் மேடை இது. சிறந்த குறும்படங்களை கவனமாக வல்லுநர்கள் வாயிலாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றிற்கு விருதுகளை வழங்கி விழா எடுத்து, குறும்பட இயக்கத்திற்கு பேராதாவினைத் தரும் விம்பம் அமைப்பாளர்களுக்கு எனது இதயம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். □

இயக்குனர்
பாலாஜி சக்திவேல்

தமிழ் சினிமா: ஒரு உதவி இயக்குனரின் பார்வையில்

உதவி இயக்குனர்
பிரபாகரன்

ஏந்த காலகட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அக்காலகட்டத்தில் வெளியாகி வெற்றிபெற்ற சினிமாக்கள் அன்றைய சமூகத்தின் பொது உணர்வு - பொதுப்புத்தி ஆகியவற்றின் பிரதிபலிப் பாகவோ அல்லது பிரதிநிதித்துவமாகவோதான் இருந்துள்ளது - இருக்கவும் முடியும்.

தமிழ் சினிமாவின் ஆரம்ப காலகட்டங்களில் வெற்றிபெற்ற சினிமாக்கள் சரித்திர- புராணகதாப் பாத்திரங்களையும் - கதைகளையும் அடிப்படையாக வைத்து பின்னப்பட்டதாகவும்; பிறகு திராவிட இயக்கம் சமூகத்தில் ஆளுமை செலுத்த ஆரம்பித்த காலகட்டங்களில் சமூக நீதி, சமூக அமைப்பை கேள்விக்குள்ளாக்கும் திரைப்படங்களும் பெரும்பாலும் வெற்றியடைந்தன.

பிறகு திராவிட இயக்கங்கள் வலுவிலக்கத் தொடங்கிய காலகட்டங்களில்... சுயநலப்போக்கும், இரத்த உறவுகளுக்கு முக்கியத்துவும் தரும் சமூகத்தைக் கட்டமைக்க அதிகாரவர்க்கம் முனைந்தது. அந்த

காலகட்டங்களில் அதற்கேற்றவாரே திரைப்படங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. வெற்றியும் அடைந்தன. பிறகு இடைநிலைச் சாதிகளான ஆதிக்கச் சாதிகள் அரசியலிலும் - அதிகாரத்திலும் கோலோச்சிய காலகட்டங்களில், வெளிப்படையாகவே சாதியப்பெருமை பேசும்படங்களும் (இந்த நிலைமை இன்றும் தொடரவே செய்கிறது), சொத்துடைமை ஓரளவுக்கு பரவலாக்கப்பட்ட போது வாழ்ந்துகெட்ட கதாபாத்திரங்களை முன்னிலைப்படுத்திய படங்களும் வெளிவந்தன.

தற்போது உலகமயமாக்கல் - தாராளமயமாக்கல் - தனியார்மயமாக்கல் தீவிரமாக அமுல்படுத்தப்பட்டு (இந்தியத் துணைக்கண்டத்துக்கேயுரியதனிச்சிறப்பான சாதியமும் அதனுடன் இணைந்துகொள்வதால் அது இரட்டிப்புப் பலனளிக்கிறது) மனிதன், தனிநபர்வாதியாகவும், துளியும் அரசியலற்ற முட்டாளாகவும் மாற்றப்பட்டுவரும் சூழலில் திரைப்படங்களும் அதற்கேற்றவாரே கட்டமைக்கப்படுகின்றன.

உதாரணங்களாகச் சில:

- தினமும் குடிப்பதைக்கூட ஒரு நாயகத்தன் மையாககிப் படமெடுக்கமுடிகிறது. அது பார் வையாளனால் (குறிப்பாக இளைஞர்களால்) பெரிதும் இரசிக்கப்படுகிறது.
- ஒரு முஸ்லிம் இந்தியாவில் வெடிகுண்டு வைத்து அப்பாவி மக்களைக் கொல்கிறான் என்று காட்டினால், அதற்கு எந்தக் காரணமோ - விளக்கமோகூடச் சொல்லாவிடாலும் அதைப் பார்வையாளன் ஏற்றுக் கொள்கிறான்.
- தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள எதையும் செய்வது - அதாவது பாலியல் ஆசைகள் - பொருளாசை எனத் தனது குறிக்கோளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளக் கொலை செய்வதைக்கூட நியாயப்படுத்துவது - இது போன்றவற்றையும் பார்வையாளன் இரசிக்கிறான் அல்லது ஆதரிக்கிறான்.
- மாறாக சமூக சீர்திருத்தம், வளர்ச்சி என்ற பெயரில் வரும் ஒன்றிரண்டு படங்களும் உண்மையான சமூக மாற்றத்தையோ சமூகச் சீர்கேடுகளுக்கான காரணிகளையோ சுட்டாமல், நட்சத்திர பிம்பங்களை வைத்துப்

பின்னப்படும் போலித்தனமான கற்பனை வாதத்தையே பரப்புகிறது. அதுவும் தனிநபர் வாத பொருளாதாய் அடிப்படையிலேயே நியாப்படுத்தப்படுகிறது.

இவ்வாறு திட்டமிட்டே திரைப்படங்கள் உருவாக்கப்படுகிறது என்றில்லாவிட்டாலும் (திட்டமிட்டே உருவாக்கப்படுவதும் உண்டு) இவையே நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இது வெறும் பொழுது போக்கு ஊடகம். பார்வையாளன் எதை இரசிக்கிறானோ - விரும்புகிறானோ அதைத்தான் தருகிறோம் எனச் சொல்லி, எந்தப் படைப்பாளியும் நழுவிவிட முடியாது. ஒரு இரண்டு - இரண்டரை மணிநேரத் திரைப்படம் பார்வையாளனிடம் எத்தகைய பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை எனில், ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லைதான். ஆனால், பார்வையாளனின் ஆளுமையையே கட்டமைப்பது என்ற சமூகக் கட்டமைப்புக்கு மேலான ஆதிக்கத்தை நாம் புறம்தள்ளிவிட முடியாது. வெறும் இரசனை - கலை என்பதையெல்லாம் தாண்டி, பார்வையாளனை நுகர்வாளனாக்கி, அவனிடமிருந்து பணத்தை அபகரிக்கும் வேலையும் நடந்துகொண்டுதானிருக்கிறது. அதற்கு ஊடக வளர்ச்சியும் பெரும் பங்காற்றுகிறது. பணம் பணனுவதற்காகவே பலரும் தங்களைப்

பிரபலப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே சிலரும் (தங்களின் திரைப் புகழால் ‘பிழைப்பு அரசியலில்’ புகவேண்டி) திரைத்துறையைப் பயன்படுத்துவதும் இன்னும் தொடர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

தற்போதைய உலகமயமாக்கல் சூழ்நிலையால் ஏற்பட்டுள்ள தொழில்நுட்பப் பரவலால் விளைந்த ஒரேயாரு நன்மை என்னவெனில் - திரைப்பட மெடுப்பது எனிமைப்படுத்தப்பட்டதும் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமும்தான்.

எதார்த்த சினிமாக்கள் ஆதரிக்கப்படுகிறதா?

எதார்த்த சினிமாக்கள் என்ற வகைகளில் வரும் பிரச்சார நெடியடிக்கும் சினிமாக்களையோ, மெதுவாக நகர்ந்து சலிப்பை ஏற்படுத்தும் சினிமாக்களையோ, தங்களின் வாழ்வியலுக்குச் சற்றும் தொடர்பற்ற களங்களில் வரும் சினிமாக்களையோ மக்கள் என்றுமே நிராகரித்தே வந்துள்ளனர். அதேசமயம் தங்கள் வாழ்வியலுக்கு நெருக்கமான களங்களில், சுவாரஸ்யமான திரைக்கதையோடு வெளிவரும் எதார்த்தத்திற்கு நெருக்கமான சினிமாக்களை மக்கள் ஆதரிக்கவே செய்கின்றனர்.

நடிகர்கள் இயக்குனர்களிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள்?

நடிகர்களின் மனநிலை தற்போது பெருமளவில் மாறியிருக்கிறது என்றே தோன்றுகிறது. ஒரு கதாநாயகச் சித்தரிப்பில், நாயகன் அனைத்து விசயங்களையும் தெரிந்துவைத்திருப்பது, ஏகபத்தினி விரதனாக இருப்பது, பத்து - இருப்பது நபர்களை அடித்து வீழ்த்துவது போன்ற தன்மைகளும் மற்றும் இரத்த உறவுகளை வைத்து பின்னப்பட்ட கதைகளும், காதலுக்காக கணையம், கண், நாக்கு, உயிர் போன்றவற்றை இழக்கும் பாத்திரங்களும், ஃபார் மூலா சினிமாக்களும் மக்கள் மத்தியில் மதிப்பிழந்ததை அறிந்து வேறுவகையான சினிமாக்களை இயக்குனர்களிடமிருந்து நடிகர்கள் (குறிப்பாக இளைய தலைமுறை நடிகர்கள்) எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

அதே நேரம் இந்த மாற்றம் ஆரோக்கியமானதாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இங்கு தனது ஒழுக்கக்கேடான செயல்களுக்கும், காம இச்சைகளுக்கும் அங்கீகாரம் தேடும் தனிநபர்வாத - முதலாளித்துவ சமுதாயமே எஞ்சிநிற்கிறது. எனவே, பெரும்பாலான நடிகர்கள் தங்களது கதாப்பாத்திரங்களை, அச்சமுதாய நபர்களை ஒத்த விதத்திலும், அவர்களின் செயல்களுக்கு அங்கீகாரம் தரும் விதத்திலும் அமைத்துக்கொண்டு; அதற்குள்... தன்னைக் காதலிக்க மறுக்கும் பெண்ணை எப்

பாடுபட்டாவது காதலிக்கவைப்பது, எதிரியை (வில்லன்) என்ன செய்தேனும் வெல்வதுபோன்ற சாகசங்களை தினித்துப் பின்னப்படும் சினிமாக்க ணையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதுபோன்ற கதா பாத்திரங்கள் மற்றும் கதைகளின் மூலம் தாங்க ஞம் அங்கீகரிக்கப்படுவதால், பார்வையாளர்க ஞம் அவற்றை ஆதரிக்கிறார்கள். இதைப் பயன்படுத்தித் தங்களின் பிம்பங்களை (image) உயர்த்திக் கொள்ள இதுபோன்ற கதைகளையும் பாத்திரங்க ணையுமே பல நாயகர்கள் இயக்குனர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதில் நாயகனுக்கும் வில்ல னுக்கும் (எதிரி) எந்தவித சமூக விழுமியங்களையும் அடிப்படையாகக்காமல் தனிநபர்களின் விருப்பு-வெறுப்புகளை மட்டுமே அடிப்படையாக்குவது மிகுந்த ஆபத்தானதாகும்.

இயக்குனர்கள் புதிய முயற்சிகளை நோக்கி நகர்கிறார்களா?

நவீனமயமாக்கல்களுக்குப் பிறகு சமூக-கலாசார சீரழிவுகளுக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ள இன்றைய தலைமுறையினரிடம் கருத்தியல்ரீதியான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் எந்த முயற்சியை நோக்கியும் பெரும்பாலான இயக்குனர்கள் நகர்வதில்லை. வெறுமனே திரைக்கதை யுக்தி, நவீன தொழில் நுட்பம் போன்ற விசயங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறார்கள்.

கருத்தியல் தளத்தில் மாற்றத்தை முன்னெடுக்க விரும்பும் இயக்குனர்களில் பெரும்பாலானோர் சினிமா நுணுக்கங்களிலும், மக்களின் என்ன வோட்டத்திலும் கவனம் செலுத்தாமல், வறட்டுத் தனமாக கருத்தியல் தளத்தில் மட்டுமே நின்று கொண்டு பிரச்சார பாணியையும், தொய்வான திரைக்கதையையும் கையாள்வதால், அவர்களின் முயற்சிகள் பெரும்பாலும் வெற்றியடையாமல் போகிறது.

அதிகமான படிப்பினையும், சமூக கண்ணோட்டமும் இல்லாமல்... ஆனால்-அதிகார வர்க்கம் உண் டெண்ணியிருக்கும் தர்க்கங்களின் மனநிலையி லேயே நின்றுகொண்டு பெரும்பாலான இயக்கு னர்கள் படம் பண்ணுவதால், அவர்களின் புதிய முயற்சிகள் என்பது பழைய மாவில் ஊற்றிய புதிய தோசையாகவே இருக்கிறது.

பாடல்கள் இல்லாமல் படமெடுப்பது... ஊனமுற் றோர்கள்-விளிம்புநிலை மக்கள் போன்ற தளங்களில் படமெடுத்து, அவற்றைப் பார்வையாளர்களின் அனுதாபத்திற்குள்ளாக்கி வெற்றியடைய வைப்பது... சிறுவர் - சிறுமிகளை வைத்து ஏதாவது பினாத்தி எடுப்பது... இதுபோன்ற சினிமாக்கள் பல நேரங்களில் புதிய முயற்சிகளாக சில ஊடகங்களாலும், தங்களை அறிவுஜீவிகளாக - மேம்பட்ட

ரசனை உடையவர்களாகக் காட்டிக்கொள்ள விரும்புவர்களாலும் போலித்தனமாக ஆதரிக்கப் பட்டு வெற்றியும் அடைகிறது. இன்னும் சிலர், வேற்றுமொழிப் படங்களின் பாதிப்பிலோ திருட்டோ படமெடுக்கும்போது, அதுவும் புதிய முயற்சிகளாகப் போற்றப்படுகிறது. சிலநேரங்களில் இவைகள் மக்களாலும் ரசிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும் நமது சமுதாயத்திற்கு ஏற்பற்றதாகவும் பயன்றதாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் அவற்றை புதிய முயற்சிகளாக ஏற்கமுடியவில்லை.

சமூகத்தொடர்பும், படிப்பினையும் கொண்ட இயக்குனர்களால்மட்டுமே புதிய முயற்சிகளை நோக்கி நகரமுடியும். இப்படிப்பட்ட இயக்குனர்கள் மிகக்குறைவாக இருப்பதும் புதிய முயற்சிகளை அறிதான ஒன்றாக்கிவிட்டது.

இயக்குனர்கள் தயாரிப்பாளர்களாக மாறும்போது ஏற்படும் விளைவுகள்?

பொதுவாக... இயக்குனர்கள் என்றில்லாமல், எந்த வகையான இயக்குனர்கள் என்பதைப் பொறுத்தே அதன் விளைவுகள் அமைகின்றன. ஒரு சமூக அக்கறை கொண்ட இயக்குனர் தயாரிப்பாளராக மாறும்போது, அது சமுதாயத்திற்கும் பயனளிக்கும்; திரைத்துறைக்கும் ஆரோக்கியமானதாக இருக்கும். மேலும், சமூக அவலங்களை வெளிச்சியிட்டு, சமுதாய மாற்றத்திற்காகப் பங்களிக்கும் ஒரு கருவியாகச் சினிமாவைப் பயன்படுத்துகிற இலக்கை நோக்கி நகரவும் முடியும்; புதிய சிந்தனைகள் கொண்ட புதுமுக இயக்குனர்கள் வளரவும், தரமான படைப்புகள் உருவாகவும் முடியும்.

மாறாக, வெறும் ஸாபத்தை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும் ஒருசில இயக்குனர்கள் தயாரிப்பாளராக மாறினால், அது மட்டரகமான உள்வியலுக்குள்ளும்-ஆளுமைக்குள்ளும் பார்வையாளர்களை (குறிப்பாக இளைஞர்களை) தள்ளும் திரைப்படங்களே மீண்டும்மீண்டும் உருவாகும் நிலை ஏற்படும். மேலும், தரமற்ற ஃபார்மூலா மசாலாப் படங்களும், தனிநபர்வாத ‘ஹீரோயிச படங்களுமே வரும். அது சமூகத்திற்குக் கேடானது மட்டுமன்றி, திரைத்துறை அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகர்வதும் தடைப்படுகிறது.

மாற்றுசினிமா உருவாக்க விரும்பும் பெரும் பணபலமில்லாத இயக்குனர்கள் தயாரிப்பாளர்களாக மாறும்போது, சந்தைப்படுத்துதல் மற்றும் விளம்பரப்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் பெரும் சவால்களைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

மாற்று தமிழ் சினிமாக்களுக்கு கிடைக்கும் வரவேற்பு நிஜமா? தோற்றுமா?

மாற்றுசினிமா என்பதன் வரையறையைப் பலரும் தங்களுக்கேற்றவாறு வரையறுத்துக் கொள்கின்றனர். கருத்துப்பிரச்சாரம் கொண்ட படங்களை ஒருசாராரும், கலைநயம் கொண்ட படங்களை (Art Film) ஒருசாராரும், நடசத்திர அந்தஸ்தற்ற எளிமை யான படங்களை ஒருசாராரும் மாற்றுசினிமா என்று வரையறுக்கிறார்கள்.

தற்போதைய முதலாளித்துவ சமூக - கலாசார சீர்கேடுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் கருத்தியலை நோக்கிப் பார்வையாளர்களின் மனநிலையை நகர்த்தும் அதேவேளையில்... பிரச்சார நெடியில் ஸாமல், தொய்வில்லாத திரைக்கதை யுக்திகளை

யும் நவீன தொழில்நுட்பங்களையும் பயன்படுத்தி, பார்வையாளர்கள் ரசிக்கும்படியும் ஏற்றுக்கொள் ஞம்படியும் தருவதே என்னைப் பொறுத்தவரை மாற்றுசினிமாவுக்கான வரையறை.

அதுபோன்ற சினிமாக்கள் தமிழில் மிக அரிதான் தாக இருக்கிறது. ஒருசில சமரசங்களோடு அந்த மாற்றுசினிமா என்ற இடத்தை வெகுசில படங்களே நெருங்கியிருக்கின்றன. இவ்வாறான படங்கள் பெரிய அளவில் வகுல்களை வாரி ஊக்கு விக்காமல்கூட இருக்கலாம். இருந்தபோதும் இவை ஓரளவுக்காவது வணிகரீதியான வெற்றியையும் வரவேற்றபையும் பெறவே செய்கின்றன. இது படிப்படியான அடுத்தகட்ட நகர்தலை நோக்கியே இட்டுச்செல்லும். இவ்வாறாக, பார்வையாளர்களும் தங்கள் வாழ்வியலுக்கு நெருக்கமான களத்தில், சவாரரஸ்யமான திரைக்கதைகளோடு வெளி வரும் மாற்றுசினிமாக்களை ஆதரிக்கவே செய்கின்றனர்.

தற்போதைய தமிழ் சினிமாவில் பெரிய நடிகர்கள், பிபார்முலா/மசாலாப் படங்கள், பெரிய பொருட் செலவில் தயாரிக்கப்படும் படங்கள்கூட தோல்வியடைவதும், சிறிய பட்ஜட்ட படங்கள், நட்சத்திர அந்தஸ்தற்ற படங்கள்கூட வெற்றியடைவதும் தொடரவே செய்கின்றன.

ஆகவே, பார்வையாளர்கள் வேறுவிதமான படங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. அதேசமயம் இதைப் பயன்படுத்தி குப்பைப் படங்களும், மக்களை அரசியலற் முட்டாள்களாக மாற்றும், தனிநபர்வாதக் கருத்தியலுக்குள் தள்ளும் படங்களும் மக்கள்மேல் திணிக்கப்படு வதும் நிகழ்கிறது.

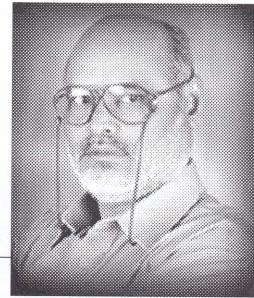
ஆகவே... சமூக அக்கறை கொண்ட மாற்றுசினிமாவை உருவாக்க விரும்பும் இயக்குனர்கள் ஒரு குழுவாக இணைந்து செயல்படும்போது, சந்தைப் படுத்துதல்-விளம்பரப்படுத்துதல் போன்ற சவால்களையும் வெற்றிகரமாக முறியடித்து, தற்போதைய குழ்நிலையை தங்களுக்குச் சாதகமாக மாற்றும் வாய்ப்பை நோக்கி நகரவும் முடியும்; மாற்றுசினிமாவுக்கான கதவுகளை திறந்து, புதிய முயற்சிகளை முன்னெடுக்கவும் முடியும்; பார்வையாளர்களிடம் தங்கள் படைப்புகள் சென்றடையச் செய்யவும் முடியும்.

குறிப்பு:

என் உதவி இயக்குனர் திரு.பிரபாகரனுடன் நடந்த உரையாடவிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது.

நல்ல திரைப்படங்களைத் தெரிவு செய்யும் பாதைகள்: பகுப்பாய்வை நோக்கிய ஒரு ரசிகனின் பயணம்

அ. ராமசாமி

தொலைவில் இருக்கும் எழுமலை ரேரிங் டாக்கீஸூக்கு ஒரு படம் வந்துசேரக் குறைந்து இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள்

என் நினைவில் இருக்கும் ஆகப்ப ஷைய படத்துக்கு வயது அரைநூற்று ஹாண்டு ஆகப்போ கிறது. கலையரசி (இயக்கம்: கி. காசிலிங்கம்) திரைக்கு வந்த 1963ஆம் ஆண்டு லேயே படத்தைப் பார்த்திருக்க வாய்ப் பில்லை. மதுரையில் இருந்து 35 மைல்

ஆகும். எனது ஊரிலிருந்து இரண்டு மைல் தொலைவிலிருந்த தாய்க்கிராமம் எழுமலையில், எம்.ஜி.ஆர் - பானுமதி நடித்த கலையரசியை இரண்டாம் ஆட்டமாகப் பார்த்துவிட்டு நள்ளிரவுக்குப் பின்னால் வீடு வந்துசேர்ந்த நினைவு இன்னும் பசுமையாக இருக்கிறது. அப்போது எனக்கு ஆறு அல்லது ஏழு வயதிருக்கும்.

கலையரசி என்னும் சினிமா நினைவில் இருக்கிறது என்றவுடன், அந்தப் படத்தின் கதைப்போக்கும் நிகழ்வுக்கோர்வைகளும், கமராவில் காட்சித் துண்டுகள் பதிவுசெய்யப்பெற்ற நுட்பங்களும், பதிவு செய்வதற்காக படப்பிடிப்புக் குழுவினர் செய்தி ருக்கக்கூடிய உழைப்பும், அதன்வழியே உருவாக் கப்பட்ட காட்சிகள் அடுக்கப்பட்ட முறையும், திரையில் விரிந்த காட்சியில் நடித்திருந்த நடிகர்களின் வெளிப்பாடும், அதன்வழி

உருவாக்கப்பட்ட பாத்திரங்களின் நம்பகத் தன்மையும், நம்பகத்தன்மையை உருவாக்கும் நோக்கத்தில் காட்சிகளுக்காக அமைக்கப்பெற்ற பின்னணிக் காட்சிகளும், இவையெல்லாம் உண்டாகும்போது அலுப்புத் தோன்றிவிடாமல் இருப்பதற்காகச் சேர்க்கப் பெற்ற இசைக்கோர் வைகளும், அதன்வழி உருவாக்கப்பட்ட வாழ்க்கைபற்றிய கருத்து நிலையும் என, ஒரு திரைப்பட உருவாக்கத்தின் தொடர்புச் சங்கிலிகள் எல்லாம் இன்னும் தங்கி இருக்கின்றன என்று நினைத்துவிட வேண்டாம். கலையரசி திரைப்படம் சார்ந்து இவற்றில் ஒன்று கூட எனக்கு நினைவில் இல்லை. நினைவில் இல்லை என்று சொல்வதைவிட, இவை எவற்றையும் கவனித்து அப்போது படத்தைப் பார்த்தவன் அல்ல என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்போதும் நினைவில் இருப்பதெல்லாம் கலையரசி என்ற அந்தப் படத்தின் பெயரும் அதில் நடித்த நாயக நடிகர் எம்.ஜி.ஆர். என்பதும் மட்டுமே.

ரசிகன் (fan) என்பவன், ஒரு நடிகனின் பெயருக்காவும் அந்தப் பெயர் உருவாக்கும் பிம்ப அடுக்குகளுக்காகவுமே தொடர்ந்து ரசிகனாக இருக்கிறான். பெயருக்காக ஒரு நடிகரின்

படத்தைப் பார்க்கச் செல்லும் ரசிகன் அந்தப் படத்தின் வசனமோ பாடலோ காட்சியோ இவைகள் இணைந்து உருவாக்கும் பிம்ப அடுக்குகளோ அவனது வாழ்வின் பகுதியாக, நினைத்துக்கொள்ளத்தக்க ஒன்றாக ஆகும் போது அந்தப் படத்தை பிடித்த படமாகப் பட்டிய லிட்டிக்கொண்டு மறக்காமல் வைத்திருக்கிறான். எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் நடித்த சில படங்களை அதற்குமுன்பே நான் பார்த்திருந்தாலும், கலையரசி என்ற அந்தப் படம்தான் என் நினைவில் இருக்கும் படங்களில் ஆகுப் பழைய படம். கலையரசி என்ற பெயரைச் சினிமாவாக நான் நினைத்தவுடன் சட்டென்று நினைவுக்கு வருவது அந்தப் படத்தில் இடம் பெற்றிருந்த பறக்கும்தட்டுக் காட்சிகள் மட்டுமே. அந்தக் காட்சிகள் என் நினைவைவிட்டு அகலாமல் இருக்கக் காரணம், அன்று என்னைப் படம் பார்க்க அழைத்துச் சென்ற எனது பெரியம்மா மகனான அந்த அண்ணேனாடு எனக்கிருந்த உறவும், கலையரசி என்ற பெயரோடு பின்னாளில் எனக்குள் நுழைந்த ஒரு பெண்ணின் முகமும் என்பது எனக்குள் இருக்கும் ரகசியம். அந்த ரகசியத்தை இப்போது சொல்லப் போகிறேன்.

விதிகளின்படி பார்த்தால் அந்தப் படம் பார்க்கப் போகும்போது எனக்கு அரை டிக்கெட் வாங்க வேண்டும். அரை டிக்கெட் இரண்டனாதான். (ஒரு அணா என்பது 6 பைசாக்கள்) முழு டிக்கெட் தொகையான நான்கு அணாவே என்னிடம் இருந்தது. ஆனால், அந்த அணணனிடம் டிக்கெட்டுக் கான நாலணா காசு இல்லை. நாங்கள் ஒரு ஒப்பந்தம் போட்டுக்கொண்டு படம் பார்க்கப் போனோம். என்னிடம் இருக்கும் நால் ணாவை அவரிடம் தந்துவிட வேண்டும். அதற்கீடாக என்னைப் போகும்போதும், வரும் போதும் தோளில் வைத்துத் தூக்கிக்கொண்டு போய்ப் படம்காட்டித் திரும்ப வேண்டும். இதுதான் அந்த ஒப்பந்தம். ஒப்பந்தத்துக்கு ஒத்துக் கொண்டு என்னிடம் இருந்த நான்கு அணாவை அவரிடம் கொடுத்துவிட்டு அவரது தோளில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். தோள் மாற்றி தோள் மாற்றித் தூக்கிக்கொண்டு போனவர் டிக்கெட் எடுக்கும் இடத்தில் தூங்கு வதுபோல நடிக்கச் சொன்னார். நானும் அவரது தலையில் சாய்ந்து தூங்குவதுபோலப் பாவனைசெய்து படுத்துக் கொண்டேன். “படம் பார்க்காமல் தூங்கும் சிறுவனுக்கு டிக்கெட்

எடுக்க வேண்டியதில்லை” என்று சொல்லி, அரை டிக்கெட்டும் வாங்காமல் உள்ளே அழைக்குப்போய் கலையரசி படத்தை எனது காசில் பார்த்தார். திரும்பவரும்போதும் அவரது கழுத்தில் என்னை உட்கார வைத்து இரண்டு கால்களையும் இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டு நடந்துவந்தார். தரையில் கால் வைக்காமல் நள்ளிரவுக்குப் பின் நட்சத்திரங்களின் வெளிச்சத்தில் அந்தரத்தில் செய்த பயணத்தின்போது காற்றில் அசைந்த மரங்களின் உருவங்கள் எல்லாம் விலகிச் செல்லும் மேகங்கள்போலத் தோன்றின. கலையரசி படத்தில் பறக்கும்தட்டில் பயணம் செய்யும் பானுமதியைப் பிடிக்கத் தனது கைகளையே இறக்கைகளாகப் பாவித்து அசைத்து அசைத்துச் செல்லும் எம்.ஜி.ஆர் போல அவரது தோளில் அமர்ந்து பயணம் செய்து வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

கலையரசி சினிமாவுக்குத் தோளில் வைத்துத் தூக்கிப்போன அந்த அணணனோடு சேர்ந்து எங்களுருக்குப் பக்கத்தில் இடம் மாற்றி அமைக்கப்படும் கூரிங்க் டாக்கீஸ்களில் பார்த்த படங்களைக் கணக்கில் வைத்துக் கொள்ள வில்லை. வாரத்துக்கு ஒரு படமாவது

பார்த்து விடுவோம். நாற்பது வயதிற்குள்ளா கவே கேனசர் நோயில் மரணத்தைச் சந்தித்த அவரிடம்தான் எனது பள்ளிப்பருவக் காதலி யான கலையரசியைப் பற்றியும் பேசிஇருக்கி ரேன். நாடகக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பாட்டுக் காரியான கலையரசியைப் பின்னாளில் சந்திக்க நேர்ந்ததும், விடலைப் பருவக் காதலில் விழுந்ததும்கூட, அந்தப் படம் என் மனதை விட்டு அகலாமல் இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் என்பதுதான் அந்த ரகசியம். எனது பிடித்தமான படங்களின் பட்டியலுக்குள் கலையரசி என்ற சினிமா இடம் பிடித்த காரணம் போல, ஒவ்வொரு மனிதர்களும் தாங்கள் பார்த்த படங்களிலிருந்து அவர்களுக்குப் பிடித்த விருப்பப் பட்டியலை உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள். திரைப்படம் என்னும் கலை மற்றும் வியாபாரம் சார்ந்த உருவாக்கங்களில் மட்டுமல்லாமல். எல்லாவகைக் கலைப்படைப்பு களையும் — படிக்க நேர்கிற இலக்கியைப் படைப்பு களையும் அவரவர் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக மாற்றித் தங்க ஸின் மூளைக்குள் பதிவுசெய்து வைத்துக் கொள்வதே தொடக்கநிலை ரசனையின் அடிப்படை. அந்தத் தொடக்கநிலை ரசனை சார்ந்த பிடித்தவைகளின் பட்டியலில் இருக்கும்

பொதுக் கூறுகளையும் தனித்தன்மைகளையும் அளவுகோல்களாகக் கண்டறிந்து அக்கலைப் படைப்புகளைப் பற்றிப் பேசவும் எழுதவும் முடியும்போது ரசிகன் தேர்ந்த பார்வையாளன் என்னும் அடுத்த கட்டத்திற்குள் நுழைந்து விடுகிறான். தேர்ந்த பார்வையாளன் சொல்லும் காரணங்களும் அவற்றின் பின் இருக்கும் உணர்வெழுச்சிகளும் அல்லது தர்க் கங்களும் பலருக்கும் பொதுவானதாக மாறும் போது அல்லது தோன்றும்போது விமரிசன அளவு கோல்கள் உருவாகிவிடுகின்றன. தேர்ந்த பார்வையாளன் விமரிசகன் என்னும் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கித் தாவிவிடும் பாய்ச்சல் நடக்கும் வித்தை அப்படிப்பட்டதுதான். கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் நான் எழுதிய திரைப் படக் கட்டுரைகளில் இருக்கும் விமரிசனக் குறிப்புகள் அல்லது மதிப்பீடுகள் அப்படி உருவானவையே தவிரத் தனியாகத் திரைப்ப க்கலை சார்ந்த படிப்பைக் கற்றுத் தேர்ந்து உருவாக்கிக்கொண்ட இலக்கணங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கிக் கொண்டவை அல்ல என்பதைச் சொல்ல நான் எப்போதும் தயங்கு வதில்லை.

கடந்த அரைநூற்றாண்டு காலமாகத் தமிழர் களின் வாழ்க்கையைப் பெருமளவு பாதித்து,

வெகுமக்களின் சிந்தனை மற்றும் செயல்பாடு களின் இயக்குகருவியாக இருக்கும் தமிழ்ச் சினிமாவை அதன் உள்ளிருந்து பார்த்துப் பகுப்பாய்வுசெய்து சொல்லும் வேலையையே நான் தொடர்ந்து செய்துவந்துள்ளேன். அப்படிச் செய்வதற்கு முழுமையும் தமிழ்ச் சினிமா வையே தரவுகளாகக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று நான் சொல்லும்போது, திரைப் படக் கலை சார்ந்த உலகம் தழுவிய பொதுவிதிக் களைக் கவனிக்காமல் குருட்டாம் போக்கில் கருத்துக்களை அடுக்கிக் கொண்டிருக்கின்றேன் என நினைத்துவிட வேண்டாம். வெகுமக்கள் வாழ்க்கையைக் கட்டமைக்கும் சமகாலப் பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு மாற்றங்கள், அவற்றைப் பின்னின்று இயக்கும் சிந்தனைத் தளங்கள், அவற்றை முன்மொழியும் நபர்களின் ஆளுமைத் தாக்கம் போன்றவற்றைக் கவனத்துடன் பரிசீலித்தே எனது திரைப்படப் பகுப்பாய்வுகளை முன்வைத்து வந்துள்ளேன். இந்திய அளவிலும் உலக அளவிலும் உச்சரிக் கப்படும் பெயர்களையும் கூற்றுகளையும், சொல்லப்பட்ட விதிகளையும் உச்சரிப்பு மாறா மல் எனது கட்டுரைகளில் நான் எழுதிக்காட்டவில்லை என்பது மட்டுமே உண்மை. ஆனால், அவற்றை உள்வாங்கி எந்த வகையில்

எனக்குத் தேவையோ அந்த வகையில் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளேன். அந்தப் பாதைகளில் கொஞ்சம் முன்னும் பின்னுமாகப் பயனம் செய்யலாம்..

எம்.ஜி.ஆர் கட்சியாகவே அறியப்பெற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செல்வாக்கு விரியத் தொடங்கியிருந்த அறுபதுகளின் பின்பாதியிலும் எழுபதுகளின் முன்பாதியிலும் பள்ளிப் படிப்பில் இருந்த நான், அவரது நூற்றுச் சொச்சம் சினிமாக்களில் 75 சதவீதம் படங்களைப் பார்த்தவன். அவரது அரசியல் வாழ்க்கைக்குக் காரணமாக இருந்த நாடோடி மன்னன், காஞ்சித் தலைவன், காவல்காரன், எங்கள் வீட்டுப் பிள்ளை, அடிமைப் பெண், நாளை நமதே, ஒளி விளக்கு, இதயக்கணி போன்ற படங்கள் நிகழ்கால அரசியலைப் பேசிய படங்கள் இல்லை என்றாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசியலோடு சேர்த்துப் புரிந்துகொண்டு பார்த்து ரசித்த காலம் அது. அவர் தி.மு.க.வில் இருந்து பிரிந்து தனிக் கட்சி தொடங்கியிபின் வந்த நம்நாடு, நேற்று இன்று நாளை, உரிமைக்குரல், உலகம் சுற்றும் வாலிபன் போன்ற படங்களை அவரது

புதிய கட்சியின் நிலைபாட்டோடு பொருத்திப் பார்த்து ரசித்த காலமும் பள்ளிப்பறுவக் காலம்தான். எனது பள்ளிப்பறுவக் காலத்தில் எனக்குப் பிடித்த சினிமாவைத் தேர்வுசெய்வ தற்கு எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் என்ற நடிக பிம்பம் காரணமாக இருந்தது என்பதைவிட, அவரது அரசியல் பிம்பமே அதிக காரணமாக இருந்தது. அதிலும், சமூகத்தில் நிலவும் வேறு பாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி எழுதப்பட்ட பட்டுக்கோட்டைக் கலியாணசுந்தரம், கண்ணதாசன், வாலி போன்ற பாடலாசிரியர்களின் வரிகளுக்கு வாய்சைத்துக் கைகளை ஆட்டிய எம்.ஜி. ஆரின் பிம்பங்களைப் பார்ப்பதற் காகவே நான் அவரது ரசிகனாக இருந்தேன்; என் தலைமுறையில் பலர் அவரது ரசிகர்களாக இருந்ததற்கு அவரது படங்களில் இடம் பெற்ற பாடல்களும் அவற்றைக் காட்சிப் படுத்திய இயக்குநர்களின் திறமைகளுமே காரணங்களாக இருந்தன எனச் சொல்வது மிகையான ஒன்றல்ல.

பள்ளிப்பறுவத்தின் தொடர்ச்சியைச் சட்டென்று அறுத்துப்போட்டது எனது கல்லூரிக்கால வாழ்க்கை. இலக்கியம் படிக்கும் மாணவனாக மதுரை அமெரிக்கன்

கல்லூரியின் மாணவனாக நுழைந்தபின்னரும் வாரந்தோறும் மதுரைத் திரையரங்குகளில் வெளியாகும் எல்லாவகைப் படங்களையும் பார்த்தவனாகவே இருந்தேன் என்றாலும். எம்.ஜி.ஆர் ஒரு நடிகராக ரசிக்கப்பட வேண்டியவர் அல்ல என்ற பேரிடியை என்தலையில் இறக்கின எனது பேராசிரியர் சாமுவேல் சுதானந்தாவின் இலக்கிய வகுப்புகள். அவர் சினிமாவைப் பற்றி எப்போதும் வகுப்பில் பாடங்கள் நடத்தவில்லை என்றாலும் நல்ல இலக்கியம், ரசிக்க வேண்டிய கலைக் கூறுகள், கவனிக்க வேண்டிய போக்குகள் என்பனவற்றை அடையாளப்படுத்தினார். பாடத்திட்டத்திற்கு அப்பால் அவர் அறிமுகப்படுத்திய புத்தகங்கள், இலக்கிய இதழ்கள் அந்தக் கல்லூரியில் செயல் பட்ட திரைப்பட ரசனைக் குழுக்கள், அதன் சிறப்பு நிகழ்வுகள், நாடக மேடையேற்றங்கள், அவற்றில் பங்கேற்க வந்த ஆளுமைகளின் பேச்சுகள் என எல்லாம் சேர்ந்து குவிக்கப் பட்ட கற்குவியல்களிலிருந்து ஒருசில கற்களை எடுத்து உள்ளங்கையில் வைத்து உருட்டி விளையாடும் போது ஒருவித சுகம் உண்டு எனக் காட்டின. உலக சினிமாபற்றிய பேச்

சுகள் எப்போதும் நடிகர்களை மையப்படுத்தி யதாக இல்லாமல் இயக்குநர் களின் பெயர்கள் வழியாகவே அறிமுகம் ஆனபோது தமிழ் நடிகர்களின்பால் இருந்த ஈர்ப்பும் வெறுப்பும் தானாக விலகிப்போயின.

நடிகர்களின் பிம்பங்கள் விலகிப்போன அந்த நேரத்தில் புதிய அலையெனத் தமிழ்ச் சினிமா உலகத்தில் நுழைந்து அதன் உள்ளடக்கத்தையும் வடிவத்தையும் சொல் முறைகளையும் மாற்றிக் கட்டமைத்துக் கொண்டிருந்த பாலச்சந்தர், பாலு மகேந்திரா, பாரதி ராஜா, மகேந்திரன் என்ற பெயர்கள் பிம்பங்களாக அல்லாமல் ஆளுமை களாக எனக்குள் நுழைந்துகொண்டன. இந்தக் கூட்டத்தில் சேராமல் ஏற்கெனவே எழுத்தின் வழியாக எனது நேரத்தைக் களவாடிக்கொண்டிருந்த ஜெயகாந்தன் சினிமாவழியாகவும் என்னை இணைத்துக் கொண்டார். சினிமா என் பது நடிகளின் கலை அல்ல; இயக்குநரின் வெளிப் பாட்டு வடிவம் என்பதை நான் உணர்ந்ததை ஒரு தீபாவளிக்கு வெளியான படங்கள்தான் எனக்கு உணர்த்தின. பட்டப்படிப்பில் இரண்டாமாண்டு படித்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு அந்தத் தீபாவளிக்கு வெளியான எட்டுப் படங்களில், எட்டாவது இடத்தை வழங்கும்விதமாக ருத்திரையாவின் அவள் அப்படித்தானுக்கு ஆனந்த விகடன் மதிப்பெண் வழங்கியதில் பிழை இருப்பதாகத் தோன்றியது அந்த நேரத்தில் நடிப்பில் உச்சத்தில் இருந்த கமல்ஹா

சனும் ரஜினிகாந்தும் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்திருந் தார்கள். சிவச்சந்திரன், ரவீந்திர் போன்றவர்களோடு மையப் பாத்திரமான மஞ்ச பாத்திரத்தில் ஸ்ரீபிரியா அற்புதமாக நடித்திருந்தார். திரையிசைப் பயணத்தில் தாவித்தாவிப் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த இளையராஜாவின் பின்னணி இசையும் கருத்தாழம்மிக்க பாடல்களும் கூட அந்தப் படத்தில் இடம்பெற்றிருந்தன. பாடல்களில் ஒன்றை றக் கமல்ஹாசனே பாடியிருந்தார் என்ற போதிலும் ஆனந்த விகடனின் கவனம் விழவில்லை.

பாலச்சந்தரின் தப்புத்தாளங்கள், பாரதிராஜா வின் சிகப்பு ரோஜாக்கள் போன்ற படங்களுடன் சேர்ந்து 1978 தீபாவளிக்கு வெளியான எட்டுச் சினிமாக்களுள் அவள் அப்படித்தான் படத்தை முக்கியமான படமாக முன்னிறுத்தத் தவறிய ஆனந்த விகடனின் விமரிசனக்குழுவின் திரைப் படத்து பார்வையில் ஏதோ கோளாறு இருப்பது மட்டும் புரிந்தது; ஆனால், என்ன வகையான கோளாறு என்பது அப்போது விளங்கவில்லை. கறுப்பு வெள்ளையில் எடுக்கப்பட்டிருந்த அந்தப் படம், கதை சொல்லிய முறையிலும், காட்சிகளை அடுக்கிய முறையிலும் வித்தியாசத்தைக் கொண்டிருந்தது. பாத்திரங்கள் பேசும் வசனங்கள் அவர்கள் அந்தப் பாத்திரங்களைத் தமிழ்ப் பெருந்திராங்குள் அடையாளமற்றவர்களாகக் கரைந்துபோகும் நபர்களாகக் காட்டாமல் துருத்திக்கொண்டிருக்கும் நபர்களாக— குறிப்

பாக அந்த அவளை— மஞ்சலை உருவாக்கியிருந்தார் இயக்குநர் ருத்திரையா. ஆண்களைச் சார்ந்து வாழ்வதே பெண்ணின் இருப்பாக நம்பும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் முன் தன் செயல்பாடுகளின் தோல்வியை உணர்ந்தவளாகவும், அதன்வழியாகச் சிறையும் நம்பிக்கைகளோடு ஆண்களை எதிர் கொள்ளும் தனித் தன்மை கொண்டவளாகவும் இருக்கும் பெண்ணைக் கவனப்படுத்தும் ஒரு திரைப்படத்தை ஆனந்த விகடனின் மரபான கலைப்பார்வை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கியிருக்கும் என்பது இப்போது புரிகிறது.

சினிமா என்னும் சர்வதேசக் கலைவடிவத்திற்கான மொழியை உள்வாங்கித் தமிழ் வாழ்வில் தன் காலத்தில் நடக்கும் நுட்பமான மாற்றங்களையும் விலகல்களையும் சொன்ன உன்னைப் போல் ஒருவன், சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் போன்ற ஜெயகாந்தனின் நாவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எடுக்க பெற்ற படங்களும், ருத்திரையாவின் அவள் அப்படித் தான், ஸ்ரீதர்ராஜனின் கண் சிவந்தால் மன் சிவக்கும், பாலு மகேந்திராவின் வீடு, சந்தியா ராகம், மூடுபனி பாரதிராஜாவின் கல்லுக்குள் ஈரம், மகேந்திரனின் உதிரிப்புக்கள், மெட்டி, நாசரின் அவதாரம் போன்றன வெகுமக்கள் ரச னையைக் கட்டமைக்கும் பத்திரிகைகளுக்குப் பிடிக்காமல்போனதுபோலவே பெருந்திரள் பார்வையாளர்களையும் ஈர்த்ததில்லை. அதே நேரத்தில் முள்ளும் மலரும், முதல் மரியாதை, தேவர் மகன், மகாந்தி,

நாயகன், அஸைபாயுதே, காதல், இம்சை அரசன் 23 ஆம் புலிகேசி, பிதாமகன், சுப்பிரமணியபுரம், அழகி போன்ற விதிவிலக்குகளும் இல்லாமல் இல்லை. இவை யெல்லாம் இன்றளவும் தமிழ்ச் சினிமாவின் முக்கியமான அடையாளங்களாக இருக்கும் படங்கள்.

ஆனந்த விகடன் அளித்த மதிப்பெண்களும் விட்டேத்தியான விமரிசனக் குறிப்புகளும்தான், மாற்றங்களை முன்வைக்கும் படைப்பாளியின் இடத்தை உருவாக்கித்தரும் பொறுப்பைத் தவற விடும் விமரிசனத்தின் நிலைபாட்டை எனக்கு உணர்த்தியது. அப்படி உணர்ந்த உடனேயே திரைப்படங்களைப் பற்றிய விமரிசனக் கட்டுரைகளை எழுத வேண்டும் என்ற ஆவலும் விருப்பமும் எழுந்தது என்னவோ உண்மை தான். ஆனால், அப்படி எழுதுவதற்கான தரவு களும் சொற்களும் என்னிடம் இருக்கவில்லை. தரவுகளைத் திரட்டுவதற்காக திரைப்பட ரச னையை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் செயல்பட்ட குழுமங்களில் உறுப்பினராகிப் பல்வேறு மொழிப் படங்களைப் பார்க்கத் தொடங்கி னேன். மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியிலேயே ஒரு திரைப்படச் சங்கம் இருந்தது. அச்சங்கம் தனியாகவும், மதுரையில் செயல்பட்ட யதார்த்தா திரைப்படச் சங்கத்தோடு இணைந்தும் படங்களைத் திரையிடும். திரையிட்ட படங்களைப் பற்றிய புரிதலை உருவாக்குவதற்காகத் தேர்ந்த விமரிசகர்களாக அறியப்பட்ட நபர்கள் வந்து உரையாடல் நடத்துவார்கள். அவர்கள் வழியாகத் திரைப்படக்கலை என-

பது, நான் ஈடுபாட்டோடு

செயல்படத்தொடங்கிய நாடகக்கலையைப் போலவே ஒரு சூட்டுக்கலை என்பதையும், நாடகக்கலையைவிடச் சக்திவாய்ந்த வெகு மக்கள் ஊடகம் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

லாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட வியாபார த்தில் முதலீடு செய்வதுபோலவே திரைப்படத் தயாரிப்புக்கும் பெரும் மூலதனம் தேவைப் படுகிறது. அம்மூலதனத்தின் உதவியோடு உருவாகும் சினிமா என்னும் சலனப்படம் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படும் பேச்சு மொழியை முக்கிய கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது. அதன் மூலம் சாதாரண மனிதர்களின் உடமையாக ஆகிக்கொள்கிறது. அதன்வழி அவர்களை வந்தடையும் காட்சி அடுக்குகளும், சொல்லடுக்குகளும் முதன்மையாக மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றன. அந்த மகிழ்ச்சி மனித உயிரியின் ஜம்பு லன்களுக்குமானது அல்ல. கண்களுக்கும் காதுகளுக்குமானவை. இவ்விரண்டின் வழியாக உயிரியின் இருப்புக்குள் நுழையும் அந்தக் குறியீடுகள் மகிழ்ச்சிப்படுத்துவதோடு, அந்த உயிரியின் இருப்பை— வாழ்வைக் கட்டமைக்கவும் முயல்கின்றன. தொடர்ச்சியாக மனித உயிரியின் மூளைக்குள் நுழையும் எல்லாவகைக் குறியீடுகளும் அவ்வுயரியின் இருப்பையும் மாற்றத்தையும் கட்டமைக்கும் என்பதை மார்க்கியம் தொடங்கி அமைப்பியல் வரையிலான புதுவகைச் சிந்தனைகள் நிறுவிக்காட்டி யிருந்ததை வாசித்தவன் என்ற நிலையில் அவற்றை

நான் ஏற்றுக்கொண்டவனாக மாறினேன். அதன் காரணமாகவே என்முன் விரியும் எல்லாவற்றையும் சந்தேகத்தோடு கேள்வி கேட்பவனாக மாறியிருந்தேன். கடந்தகால நிகழ்வுகளையும், நிகழ்கால நடப்புகளையும் ஐயத்தோடு கவனிப்பதும், ஐயத்தின் விளைவாகக் காரணங்களை உருவாக்குவதும், காரணங்களைப் பொருத்திப்பார்த்து விளங்கிக் கொள்வதும் அறிதலின் வினைகள் என்பதையும் நான் கற்ற நூல்கள் எனக்குச் சொல்லித்தந்திருந்தன. ஆகவே, என்முன் அடுக்கடுக்காய் வந்து விரியும் எழுத்துப் பிரதிகளையும் காட்சிப் பிரதிகளையும் அறிதலின் வினையாகவே நான் வாசிக்கிறேன். விளங்கிக் கொள்கிறேன். நான் விளங்கிக்கொண்ட விதத்தை மற்றவர்களுக்கு நான் விளக்கும்போது அவை எனது விமரிசனக் கட்டுரைகளாக — பகுப்பாய்வுப் பார்வையாக ஆகி அறியப்பட்டு விட்டன.

கலை, இலக்கியங்கள் அவை தோன்றிய காலச் சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி எனச் சொல்லப்பட்ட கருத்துநிலையின் போதாமையை உணர்ந்த நிலையில், குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் தேவைக்காகவும் இயக்கத்திற்காகவும் பிரதிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன என்ற புரிதல் ஏற்பட்டது. அதனால், வெகுமக்கள் திரள்திரளாகப் பார்த்து ரசிக்கும் திரைப்படங்களுக்குள் அவர்கள் அனைவருக்கும் தேவையான பொதுக்கூறுகள் என்ன வெல்லாம் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து

சொல்லும் நோக்கத்தோடு வெகுமக்கள் சினி மாவைப் பார்க்கவும் விளக்கவும் முயன்றோம். 1990 களின் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் இந்தப் பார்வையைத் தமிழகச் சிந்தனையாளர்கள் பலரும் வரித்துக்கொண்டார்கள். மிகச் சிறுபான் மையினருக்கான சினிமாவைக் கொண்டாடும் மனப்பாங்கைக் கைவிட்டுவிட்டுத் திரைப்பட ஆய்வுகள் வெகுமக்கள் சினி மாவை நோக்கி நகரத் தொடங்கின. அந்நகர் வுகளில் முன்கை எடுத்த வர்களில் ஒருவனாக நானும் இருந்தேன் என்பதன் அடையாளங்களே இதுவரை நான் எழுதிய திரைப்படங்கள் குறித்த கட்டுரைகள். தொழில் துறை அல்லது தொழிற்சாலை என்பது அருபமான வினைகள் நடக்கும் வெளி அல்ல. விதிகளின்படி இயங்கும் கண்தியான வினைகள் நிகழும் வெளி அது. ஆனால், களியாட்டத் தொழில் துறையாக இருக்கும் திரைப்படம் ஒரு கணவுத் தொழிற்சாலையாக இருக்கிறது. கனவு என்பது கண்தியானது அல்ல; அரூபமானது. அருபத்தை உருவங்களாக்கி அலையவிடும் சினிமா ஓவ்வொரு தேசங்களிலும் ஓவ்வொரு விதமாக இயங்குகின்றது. இந்தியா போன்ற பன்மைச் சமூகத்திலும், தமிழ்மொழி பேசும் வெளிகளிலும் எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்பதைச் சொல்ல வேண்டியது அதன் தேர்ந்த பார்வையாளன் என்ற கோட்டைத் தாண்டிய விமரிசகர்களின் வேலை. அந்த வேலையையே எனது கட்டுரைகள் செய்கின்றன.

இந்தப் பணியைச் செய்யும் பகுப்பாய்வு,

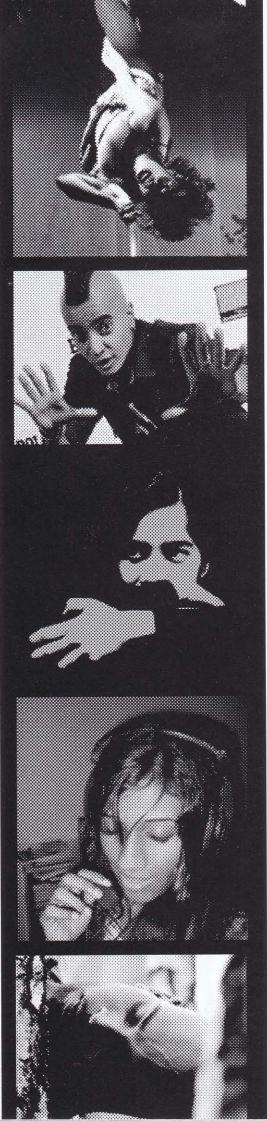
மனிதர்களைச் சந்தோசப்படுத்தும் திரைப்படம் என்னும் வெகுஜனக் கலை, திரும்பத்திரும்ப ஒன்றுபோல் உற்பத்திசெய்யும் வினையில் ஈடுபடுவது ஏன் என்ற கேள்வியை முதலில் கேட்க வேண்டும். பின்னர், அதன் தொடர்ச் சியாக அவ்வுற்பத்திக்கு என்னென்ன கச்சாப் பொருட் களையெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள் சிறுது என்ற தளத்திற்குள் நுழைய வேண்டும். வாய்மொழி, இசைமொழி, காட்சிமொழி எனத் திரைப்பட மொழியின் கூறுகளில் மரபான சமூகத்தின் கூறுகள் எவ்வாறு நுழைந்து பழைய மதிப்பீடு களை மறு உற்பத்தி செய்ய வும், இருக்கும் சமூகப் போக்கில் மாற்றம் வந்து விடாமல் தடுக்கவுமான பங்களிப்பை எவ்வாறு ஆற்றுகின்றன என்ற வேலையைச் செய்வது முக்கியமான ஆய்வுப் பணி என நான் நினைக்கிறேன். அந்த ஒற்றை நோக்கத்தோடு சேர்த்து மாற்றத்தை நோக்கிய பார்வைகள் எவ்வாறு இருக்கக்கூடும் என்ற அடையாளப் படுத்துதலையும் விலக்கிவிடுவதில்லை. ஷங்கரின் பிருமாண்டமான படங்களுக்குள் இருக்கும் எதிர்மறைக் கூறுகளை விளக்கிக் காட்டும் எனது கட்டுரைகளிலிருந்து பாலாவின் படங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் வேறுபடுவதைக் காணலாம். அவரது படங்கள் மைய நீரோட்டத்தி விருந்து விலகிய — விலக்கப்பட்ட மனிதர்களை அடையாளப்படுத்தும் விதமாக இருப்பதைச் சொல்லியிருப்பதைக் காணலாம்.

இருப்பை விளக்குவதோடு மாற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் நகர்வாகவே எனது விமரிசனப் பயணம் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. □

DEEPAAM TV

உலகத் தமிழ்நுக்கு ஒரு தொலைப்பாட்டி

வேற்று உரு

வேறுகாலம் வேறு இடம் வேறுபகல் வேறு மொழி வேறு பொருள் வேறு பிரதி வேறு கலை வேறு கலை வேறு வடிவம் வேறு களம் வேறு வடிவம் வேறு நடை வேறு தளம் வேறு மனம் வேறு அறிவு வேறு பால் வேறு வேட்கை வேறு மனிதர் வேறு நிறம் வேறு சாதி வேறு இனம் வேறு தேசம் வேறு இயல் வேறு காலம் வேறு பொருள் வேறு உடல் வேறு உயிர் வேறு பிறர் வேறு புறம் வேறு அகம் வேறு வேறு

தமிழர்களின் எழுத்து முயற்சிகள், இலக்கியச் செல்நெறிகள்பற்றி ஓயா மல் பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். கலைபற்றிய பேச்சோ எழுந்தும் எழாமலேயே இருக்கிறது. இக்கட்டுரையில் ஜந்து வெவ்வேறு கலைஞர் களின் கலைச்செயற்பாடுகள் அறிமுகம் செய்துவைக்கப்படுகின்றன.

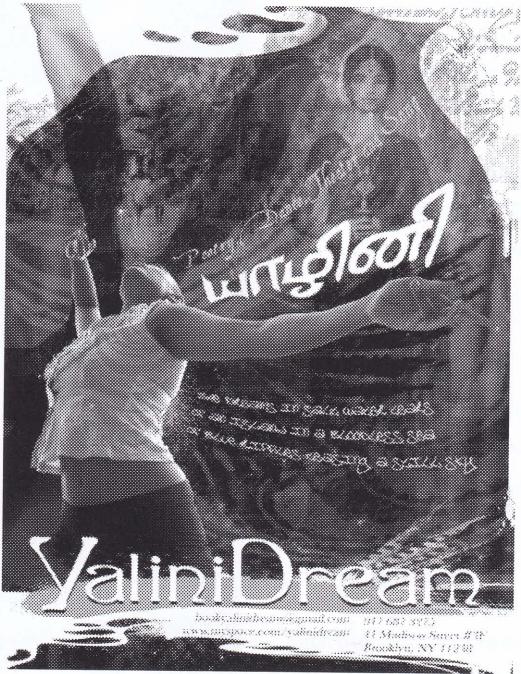
சமகாலத்தில் கலை என்னவாக இருக்கிறது? அது எதற்கெல்லாம் களமாயமைகிறது போன்ற சிறு விசாரிப்புகளின் தொகுதியாக இதைக் கருதமுடியும்.

அடையாளங்களின் - வித்தியாசங்களின் மிகைப்பெருக்கம், வலிதாக்கம், சிதைவு, நிகழ்த்துதன்மை, குறுக்கீடு ஒருங்கிணைவு போன்றவற்றை இக்கலைஞர்கள் வெவ்வேறு சூழ்மைவுகளில், வெவ்வேறு உத்திகளுடன் அணுகுகிறார்கள். தமிழ்த்தன்மை(!), ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிற அடையாளங்கள், பாலியல்புகள் எல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுண்டு பேதமடைகின்றன.

ஆக, இதுதான் பொதுத்தன்மையா என்று பார்த்தால் அப்படியுமில்லை. அடையாளங்களைக் கடந்து உடலை வெறும் பண்டமாகவும், இயந்திரமாகவும் அணுகும் முயற்சிகள், தன்னை இவற்றுக்கெல்லாம் வெளியே நிறுத்திக்கொண்டு இச்செயன்முறைகளைப் பதிவுசெய்கிற ஒரு நிழற்படக் கலைஞர் என்று பொதுத்தன்மையை மறுதலிக்கும் கலைச்செயற்பாடுகளால் நிறைந்திருக்கிறது சமகாலத்துக் கலைப்புலம். உற்சாகமளிக்கும் தருணங்கள் இவை.

யாழினி ட்ரீம்

Yalini Dream (Booklin, NY)

சுவரொட்டி

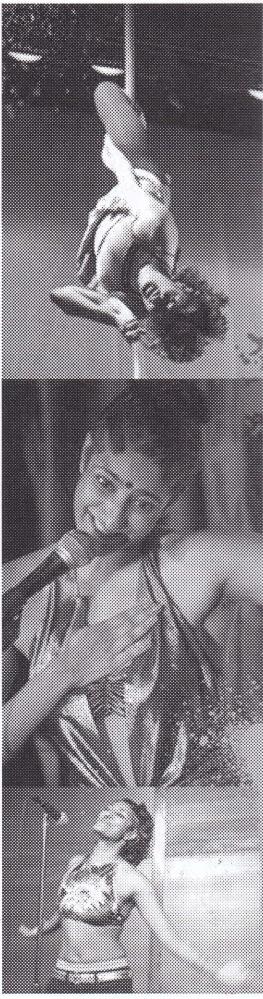
தொடர்புவசதிகள் அற்ற 80களில் மூன்று வயதாகும் முன்னரே மன்செஸ்டர், யாழிப்பாணம் என்று மாறிமாறி அலைந்து இறுதியில் ரெக்ஸாஸ் மாநிலத்துக்கு சொன்னுசெல்லப்பட்டு, அங்கு வளர்ந்தவர் யாழினி. எங்கேயோ தூர் இருக்கும் நிலம், நாடு, வீடெல்லாம் தோன்றி மறையும் வீட்டின் அன்றாட சம்பாசணைகள். யாழிப்பாணத்தின் சிறுபராயத்திலிருந்து மங்களான, கற்பனை செய்துகொள்ளப்பட்ட நினைவுகளுடன் புரிந்தும் புரியாத தமிழ்பேசும் தாய்தந்தையருக்கு மகளாக ரெக்ஸாஸ்-இல் தனித்துபோனால் என்ன செய்வாள் ஒரு சிறுமி? எவ்வாறெல்லாம் அவள் வளர்வாள்? என்னென்ன சக்திகள் அவள் பிரக்ஞாரையே இடைவெட்டும்?

அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனிலும் வேற்றொருத்தி; கறுப்பி, புலம்பெயர்ந்தவள். தமிழ்நிலத்திலும் அதுவே. அப்பறம் பெண்; அதுவும் பெண்கள்மீது பாலீர்ப்புக் கொண்ட பெண்; இயல்பு பிறழ்ந்தவள். எதுவென்றுதான் உனர்ந்து தொலைப்பது? சிதறுண்ட தன்னிலைகள், ஒரேயொரு உடல். வாழுநேர்ந்த இடங்களில் சந்தித்த குடியேறிய கறுப்பினமக்கள், பூர்விக நிலங்களிலிருது

பெயர்க்கப்பட்டு அதே நிலத்திலேயே அந்நியர்களாக்கப்பட்ட செவ்விந்தியர்கள் போன்றவர்களுடனான ஊடாட்டம், தனது அடையாளக் கட்டுமானங்களின் வெவ்வேறு பரிணாமங்களை, அவற்றின் அரசியல்தன்மையைப் புலப்படுத்தியதாகச் சொல்கிற யாழினி, ‘புலம்பெயர்ந்த தமிழ்’ என்பதிலிருந்துதான் வேற்றாக உணர நேரந்ததற்கான காரணங்களில் முதன்மையானது பாலியல்பு என்கிறார்.

வித்தியாசங்களில் ஒருமையும் ஒருமையில் வித்தியாசமும் இழைந்துகொண்டேயிருக்கும் ஒரு வெளியில்தான் சஞ்சரிக்க முடிகிறது அவரால். தனது இருப்பை பேதப்பட்ட-விகாரமடைந்த ஒன்றாக அறிந்து அந்த அறிதலைச் சாதகமான, கொண்டாட்டத்துக்குரிய ஒன்றாக மாற்றியெடுக்கும் களமாகக் கலை இருக்கிறது. பெண்ணியம், காலனித்துவ எதிர்ப்பு, நிறப்பிரிக்ஞரு, கோணல் கோட்பாடு (Queer Theory) என்பவற்றால் இந்த அறிகலும் கலையும் செழுமைப்படுத்தப்படுகின்றன. யாழினி சொல்கிறார்: “நான் இந்தப் பேதப்பட்ட அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொண்டேன். அதன் அதிர்வுகள் என்னுள் நுழைந்து சமூல அனுமதித்தேன். அதன் வலுவென்னவென்பதை, பரிணாம வளர்ச்சியில் அதற்கிருக்கும் பங்கை, உருக்களை உடைக்கவேண்டியதன் தேவையை விளங்கிக்கொண்டேன். பேதப்பட்ட இருப்பில்

வாய்க்கப்பெறும் கூரான நோக்குநிலையில் நான் திளைத்துப்போனேன். பல்வேறு புலம்பெயர் சமூகங்களின் மோதுகையில் வலுப்பெற்று மேலெழ எனது குரலை நான் அனுமதித்தேன்” தன்னிலைகள், அடையாளங்கள், இவை உருவாகி நிலவும் சூழ்நிலைகள், மாற்றத்துக்கான அவாவுகை என்பன பற்றிய யாழினியின் கலை இதன்காரணமாகவோ என்னவோ பல்வேறு வரையறைகளை உடைத்துக்கொண்டு ஒன்றினைகிறது. கவிதை, ஆடல், பாடல், அபிநயம், இசை, வாய்மொழி எடுத்துரைப்பு (கதைசொல்லல்), அரங்கு எல்லாவற்றினதும் கூட்டு நிகழ்த்துகைமூலம் தனது கலையைக் கட்டமைக்கிறார் யாழினி. எடுத்துரைப்புகள் எதுவுமே

நேரடியாக எடுத்துரைக்கப்படுவது இல்லை.
 இந்த நிகழ்த்துகைகள் உவமைகளால்
 சோடிக்கப்பட்ட ஊகிப்புயதார்த்தத்தையே
 (speculative reality) பார்வையாளர் முன்னர்
 வைக்கின்றன. கடலூம் அலையும் என்ற
 நிகழ்த்துகை தேவதைக்கதைகளின்
 வடிவத்தையும் எடுத்துரைப்புமறையையும்
 பின்பற்றுகிறது, ஆனால், உள்ளீடாக
 வைக்கப்படுவது பிறிதொன்று. இப்படியான
 தன்மை பார்வையாளர்களை
 நிகழ்த்துகையோடு மேலும் ஈடுபடுத்துகிறது.
 தங்களது நினைவுகளையும் கணவுகளையும்
 பொருத்திப்பார்த்து
 விளங்கிக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில்,
 அவர்களும் நிகழ்த்துகையின்
 சமபங்காளர்கள் ஆகிவிடுகின்றனர்.
 கலை இங்கு தனக்கான, தன்னை
 வெளிப்படுத்துவதற்கான வெளியாக
 மட்டும் இருந்துவிடுவதில்லை.
 மேன்மை அடையாளங்களில் இருந்து
 பேதப்பட்டுப்போகிற விளிம்புநிலை
 அடையாளங்கள்பற்றிய கதையாடலை
 உரத்துப்பேசுவதன்மூலம்
 இத்தன்னிலைகளைச் சமப்போரது விடு
 தலைக்கான பாதையொன்றைக்
 காட்டிநிற்கிறது.

டி'லோ கிட்

D'Ilo kid (Los Angeles, CA)

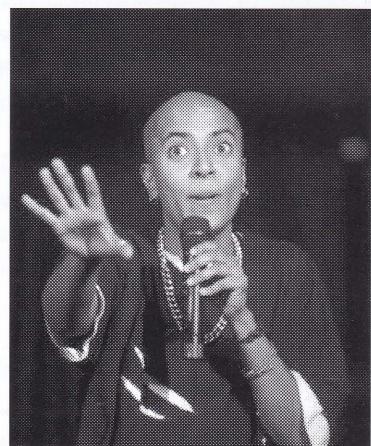
வேறுபட்ட பால்நிலை, இந்துமதம், ஹிப்ஹோப். இந்த மூன்றும் ஒன்றையொன்று மறுக்கும் புலங்கள். இந்த மூன்றாலும் ஆனவன் நான் என்று தன்னை விவரிக்கும் D'Ilo இலங்கைத் தமிழ்ப் பெற்றோரது மகளாகப் பிறந்து மகனாகத் தன்னை மாற்றிக்கொண்டவர்.

தனது சொந்தக் கதையை D'Ilo விபரிக்கிற ஊடகம் stand-up comedyச் சார்ந்தது. ஆனால் கவிதை, இசை, ஹிப்ஹோப், வீடியோ, நடிப்பு, வேடம் தரித்தல் எனப் பல அம்சங்களையும் உள்ளிணைத்துக்கொண்டு ஒரு அரங்க நிகழ்த்துக்கையாகத் தன்னை மாற்றிக்கொண்டுவிடுகிறது.

வேறுபட்ட பாலியல்பும் பால்நிலையும், புலம்பெயர்ந்த தமிழ் அடையாளமும் D'Iloவின் படைப்புகளில் அழுத்தம்பெறும் விடயங்கள். நான் பால்மாற்றம் செய்துகொண்டவன், என்னைப் பார், என்னை ஏற்றுக்கொள் என்ற மேலோட்டமான அறிவிப்புகளைவிட D'Iloவின் முன்வைப்பு சிக்கல்பட்டதாக இருக்கிறது. இந்த நிகழ்த்துக்கைகளின்போது வெவ்வேறு பாத்திரங்கள் D'Iloவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. மொட்டை வழித்த ஹிப்ஹோப் மோஸ்தரில் வருகிற அசல் D'Ilo தொடங்கி ஆண்தன்மைகொண்ட (tomboyish) சிறுமி, நீண்ட கூந்தலைப் பின்னி, பாரம்பரியமுறையில் புடவை சுற்றிக்கொள்ளும் தாயார்வரை D'Iloவால் நிகழ்த்துக் காட்டப்படுகிறார்கள். அவர்களாக உரையாடும்போது, D'Iloவின் பால்மாற்றம், நடத்தைக்கோலங்கள் குறித்த அவர்களது சொந்த அபிப்பிராயங்கள் நகைச்சவையுணர்வுடன்

வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு அரங்கில் பலவேறு

அடையாளங்களாக ஒரு மணி நேரத்துக்குள் உருமாறி உருமாறி நிகழ்ந்துமுடிவது ஓரேயொரு உடலால் இயலுமாயிருக்கிறது. தனியே ஒப்பனை, நடிப்பு என்பதாக இவற்றை அனுகமுடியாது ஏனெனில், இவையனைத்துமே அந்த ஒருடலின் வெவ்வேறு தன்னிலைகள். D'Ilo என்கிற நபரின் அன்றாடம் அது. பெண்ணுடலில் வசித்தது ஒர் தூரநினைவென்றால், ஆனுடலும் ஆண்தன்மையும்

எய்திக்கொண்டிருக்கிற விசயங்கள். இந்த இயல்புகளின் நிகழ்த்துதன்மை (*Tomboyish*)க்கு இருக்கக்கூடிய அன்றாடத்தன்மையைத் தரிசிக்கமுடிவதே D'loவின் நிகழ்த்துக்கைகளுக்கு இருக்கிற முக்கியத்துவம். இந்தவகை சுய - பரிமாறல்கள் துக்கம் மிகுந்தவையாக, பரிதாபத்தைக் கோருபவையாக இருப்பது வழக்கம். ஆனால், D'loவின் பகிர்ந்துகொள்ளல் நகைச்சவையை முதன்மைப்படுத்துவதை இங்கு கவனம்கொள்ள வேண்டும்.

வானவில் பெருமித நிகழ்வுகள், பாலியல்பு தொடர்பான பேரணிகளில் தனது நிகழ்த்துக்கைகளுக்கான களங்களை அமைத்துக்

கொள்கிறார் D'lo. அவருடைய நிகழ்ச்சிக்கான விளம்பரங்கள், வலைத்தளம் எங்குமே Queer Tamil Sri Lankan என்றே தன்னை அறிமுகம் செய்துகொள்கிறார்.

2011இலும் 2012இலும் இந்திய இலங்கை அரங்குகளை அணுகும் முயற்சிகளை D'lo மேற்கொண்டிருந்தார். வேறுபட்ட பாலீர்ப்புகள், பாலியல்புகள் பால்நிலைகள் பற்றிய பேச்செதுவும் எழாத சூழல்களில் இதுபோன்ற இடையீடுகள் நல்லதொரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்குப் பங்காற்ற முடியும்.

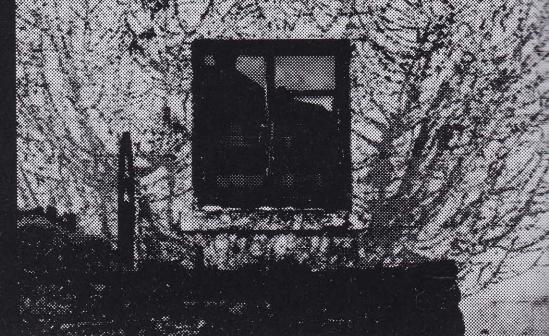
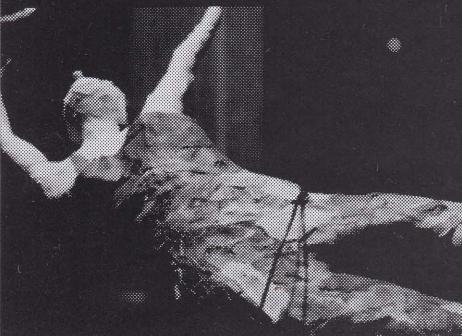
தமி ஜோதிலிங்கம்

Thami Jothilingam (Toronto, CA)

தமியின் இயங்குதலம் நிழற்படக்கலையின் உட்பிரிவுகளில் ஒன்றான ஆவண நிழற்படப்பிடிப்பு (documentary photography). ஆவணமாக்குதல் என்பது பெரும்பாலும் இயந்திரத்தனமாக விளங்கிக்கொள்ளப்பட்டும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டும்வரும் நிலையில், தமியின் அனுகுழுமறை ஆவணமாகும் விடயத்தின் சிக்கல்பாடுகளை, ஆவணமாக்குதலின் சிக்கல்பாடுகளுடன் சேர்த்தே முன்வைக்க முயல்கிறது. அவர் உள்ளினைத்துக்கொள்ளும் அழகியல் சட்டகம், காட்சியின்பம் என்பவற்றுடன் நின்றுவிடாமல் சமூகவியலிலும், கட்டுல மானுடவியலிலும் பயிலப்படும் அவதானிப்பு நுனுக்கங்களைச் செயல்படுத்துவதாக இருக்கிறது. ஆவணப்

படங்களில் அழகியலின் தொழிற்பாடு என்ன என்பதைக் குறித்து நிறைய விவாதங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. அழகியல் இங்கு அநாவசியமானது, இங்கு விடயத்துக்கு உண்மையாக இருப்பதே முக்கியம் என்று வாதிடுவோர் உள்ளனர். தமி உபயோகிக்கும் அழகியல் பார்வையாளரை இயக்குவிப்பதாகவும் படத்தின் சட்டகங்களையும் பரப்புகளையும் மீறி அவரை உள்ளே வரவேற்பதாகவும் இருக்கிறது. உண்மைகளின் செறிவைக் கண்டையை வேண்டியது பார்வையாளருடைய வேலையாகிவிடுகிறது,

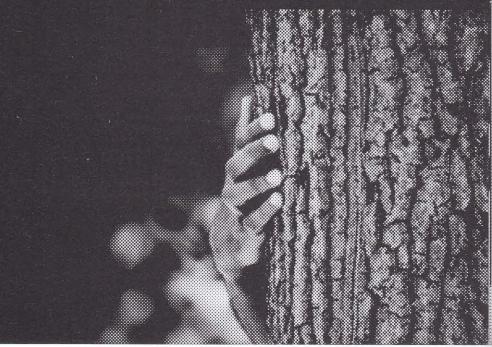
ஆவண நிழற்பட மரபின் பொதுப்போக்கு எப்போதும் வெளிப்படையான விடயங்களிலேயே கவனம் குவித்து

வந்திருக்கிறது (உதாரணமாக: போருக்குப் பிந்தைய நிலவரங்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் — இடத்தில் மக்களின் வாழ்நிலையும் முறையும்). ஆனால், தமியின் கவனம் அளுபமான விடயங்களில் குவிகிறது. வண்டனிலும் அதன்பின்னர் இலங்கையிலும் காட்சிக்குவைக்கப்பட்ட நிழற்படத்தொகுதி ‘இருப்பு’ (*presence*), ‘இன்மை’ (*absence*) (போன்ற விடயங்கள் எவ்வாறு புலம்பெயர்ச்சுமில் உருவம் கொள்கின்றன என்பதை ஆவணப்படுத்துவதாக இருந்தது. நினைவு, மறதி, உருச்சிதைவு, உருஎற்பு எனப் பல்வேறு கட்டங்களுடன் விளையாடும் பரப்புகள் இவை. எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் கிழிக்கப்பட்டும், உருச்சிதைக்கப்பட்டும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

அடையாளத்தின் கட்டுமானம், சிதைவு, மீன்கட்டுமானம் ஆகிய செயன்முறைகளை எவ்வாறெல்லாம் காட்சிகளாய்ப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாய் தமியின் நிழற்படங்கள் இருக்கின்றன. வெவ்வேறு சிதைவுகளையும் நிர்மாணங்களையும் அருகருகே காட்சிப்படுத்துவதன் மூலம் கண்காட்சிகள் பார்வையாளரது சிந்தனையைத் தூண்டி விடுபவையாக, இக்கட்டுமானங்களின் பல்வேறு படிநிலைகளை அறியத் தூண்டுபவையாக அமைந்துவிடுகின்றன

www.thamij.com

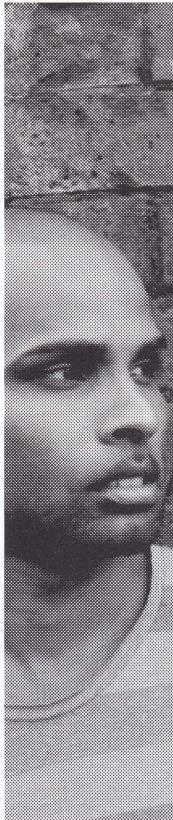
ஆதி ராசையா

Athi Rasaiah (London, UK)

ஆதி ஒரு மொடல். மொடலிங் சர்ச்சைக்குரிய ஒரு துறை. முதலீட் டியத்தின் நீடித்த இருப்புக்காக அன்றாடக் கலாசாரத்தில் நிறுவப் பட்டிருக்கிற இயந்திரங்களில் ஒன்றாக அது இன்றுவரை இருந்து வருகிறது. கொழும்பு, சென்னை, பெங்களூர் மாநகரங்களில் மட்டு மன்றி எந்தவொரு மாநகரிலும் சரண்டல் நிறைந்து விளங்கும் ஒரு துறை.

ஸண்டனில் புலம்பெயர்ந்து வசிக்கும் ஆதி இராசையா விளம்பரம்—வணிகத்துடன் மட்டுமல்லாது கலைசாரந்த துறைகளுடன் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்பவர்.

'மொடலிங்கில் அவர் தனக்காக உருவாக்கி எடுத்து வரையறுத்துக்கொள்கிற இடமும் தமிழ்ச்சூழலில் அதன் கலாசாரப்பெறுமானம்

உருவாக்குகிற சிக்கல்களும் சுவாரசியமானவை.

மொடலிங் என்பதை விளம்பரத்துக்காக தோற்றும் காட்டல் என்பதாக மொழிபெயர்க்கிறது விகுஷனரி. விளம்பரம் என்றால் தனியே பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் வருவது மட்டுமல்ல. புதிய கார்கள், ஆடைகள் வெளியிடப்படும் இடங்களில் பிரசன்னமாயிருப்பது. அந்த ப்ராண்ட்களுக்கான உடலாக மாறிப்போய்விடுவது இத்தொழிலில் வேண்டப்படுகிற ஒன்று. இதுவே கலையென்று வருகிறபோது, கலைஞரால் வேண்டப்படுகிற உடலாய்த் தன்னை மாற்றியளிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கலையோ முதலீட்டிய கலாசாரமோ எதுவாக இருந்தாலும் செயன்முறை ஒன்று தான். உடல் பண்டமாக்கப்பட்டு (objectified), நுகர்வுக்காக விநியோகிக்கப்படுகிறது. அதுவும் இளைய, பால்நிலைப்படுத்தப்பட்ட உடல்கள் என்று வருகிறபோது எதிர்பார்க்கப்படும் நுகர்வு பெரும்பாலும் பாலின்பக்

கிளர்ச்சியோடு தொடர்புடையதாகவே இருக்கிறது. பெண்ணியச்சிந்தனை மரபிலும் (அந்தரியாட்வோர்க்கின், காத்தரின் மக்கினை முதலானோர்), முதலீட்டிய நுகர்வுக்கலசாரத்துக்கு எதிரான சொல்லாடல்களிலும் பண்டமாக்கப்படுதல் கடுமையான எதிர்ப்புக்களைச் சந்தித்திருக்கிறது.

ஆதி இராசையாவினுடைய பங்கேற்பில் இரண்டு விடயங்கள் ஆழ்ந்த யோசிப்பைக் கோருபவை. ஒன்று, அவர் இப்பங்கேற்பை கலை என்கிறார். இரண்டாவது, இப்பங்கேற்பில் அவருடைய அகநிலைசார்

இயங்குசக்திக்கு (agency) இருக்கிற பங்கு.

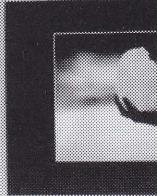
பங்கேற்பை நிர்ணயிக்கும் சுதந்திரம் இருப்பதால், ‘பண்டமாக்கப்படுதல்’ என்னும் குற்றச்சாட்டு தலைகீழாகி ‘பண்டமாகுதல்’, ‘நுகர்பொருளாகுதல்’ என்பதாகிவிடுகிறது. ஒரு தமிழ் ஆண் தனது உடலைத் தானே கட்புலப்பண்டமாக்கி நுகர அனுமதித்தல் என்பது தமிழ்க் கலாசாரப்பரப்பில் முக்கிய நிகழ்வாகக் குறிக்கப்படவேண்டியது.

தொழில்ரீதியான மொடலிங் தவிர்த்து தமி ஜோதிலிங்கம், ஹரி இராசலெட்சுமி, ஓவியர் கிருஷ்ணராஜா போன்றவர்களுடன் இணைந்து பரிசோதனை முயற்சிகளில் ஆதி ஈடுபட்டு வருகிறார். தமிழ் அடையாளங்களை எக்ஸெலில் உடல் எவ்வாறு தரித்துக்கொள்கிறது?

ஆசையும் நிராசையும் எவ்வாறு ஊடாட்டங்களில்

வெளிப்பட்டும் வெளிப்படாமலும் இருக்கின்றன போன்ற விடயங்களை கட்புலர்தியாக அனுகமுடியுமா என்று பார்ப்பதே இப்பரிசோதனை முயற்சிகளின் குறிக்கோளாக இருந்தது.

பண்டமாக இருப்பதென்பதை அவமானத்துக்குரிய ஒன்றாக, இழிநிலையாகக் கருதும் ஒரு சமூகத்தில், பண்டமாகுதலின் அழகியல், அதில் பாலின்பத்துய்ப்பு, விநியோகிப்பின் சர்வசாதாரணத்தன்மை, உடலின் சரளமான இயல்பேற்பு போன்றவை குறித்த உரையாடலைத் துவக்கி வைக்குமொரு புள்ளியாக ஆதி இராசையாவின் கலைசார் பங்களிப்புகளைக் குறிப்பிடலாம்.

நிலா லோகநாதன்

Nila Loganathan (Colombo, SL)

நிலா லோகநாதனுடைய முயற்சிகள் ஊசநயவீனங் Creative Robotics, Computational Arts வகைமை சார்ந்தவை. இலத்திரனியல் மென்பொருள் பொறியியல் கற்கைநெறி மாணவியான இவர் முன்னெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் வேலைத்திட்டம் சுயாதீனமான இயங்குதிறன்கொண்ட ரோபோவை வடிவமைப்பது. இயந்திரவியல் எப்படிக் கலையாகிறது என்பது இங்கு சுவாரசியமான கேள்வி.

நிலாவினுடைய திட்டம் மூன்று முக்கியமான குறுக்கீடுகளைச் செய்கிறது:

1. மனிதனைும் இயந்திரம் (*man as machine*)
2. மனிதாயத்துக்குப் பின்பான பிரக்ஞா பற்றிய விசாரணை (*post-humanist consciousness*)
3. மற்றமையை (*other*) எதிர்கொள்ளுதல், எந்திரங்களை எதிர்கொள்வது அன்றாடத்தில் பழகிவிட்டிருக்கிற போதிலும், மனிதனுடையதாக அறியப்பட்ட உணர்வுகளைப் போலச்செய்யும் இயந்திரங்களை

எதிர்கொள்ள நேரும்போது எமக்குள் ஒருவித மிரட்சியும், ஆர்வமும் குழப்பமும் ஏற்படுவதுண்டு. உணர்வற்றது, செயற்கையானது என்ற அறிதலும் அதேநேரம் மனித தோற்றத்தால் ஏற்பட்டுவிடும் ஒருவித நெருக்கமும் சேர்த்து நமது அணுகுமுறை நிலைகுலைந்துபோய்விடுகிறது. ஸ்ரார் வார்ஸ் படத்து ரோபோக்கள் தொடங்கி தமிழ் சினிமா எந்திரன் வரையாக இம்மாதிரியான குழப்பங்கள் மனிதர்கள் தரப்பிலிருந்து முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

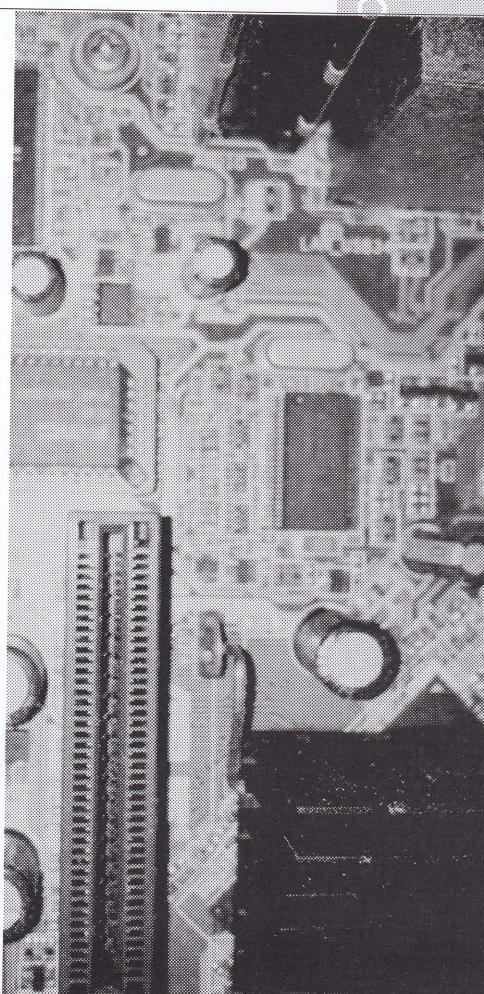
இட்டுமொத்த மனிதகுலத்தை முன்னிலைப்படுத்தியதாகவே இதுவரையான கதையாடல்கள் நிகழ்ந்துவருகின்றன. மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்களிலும் மனித உணர்வுகளையும் பண்புகளையும் ஏற்றி

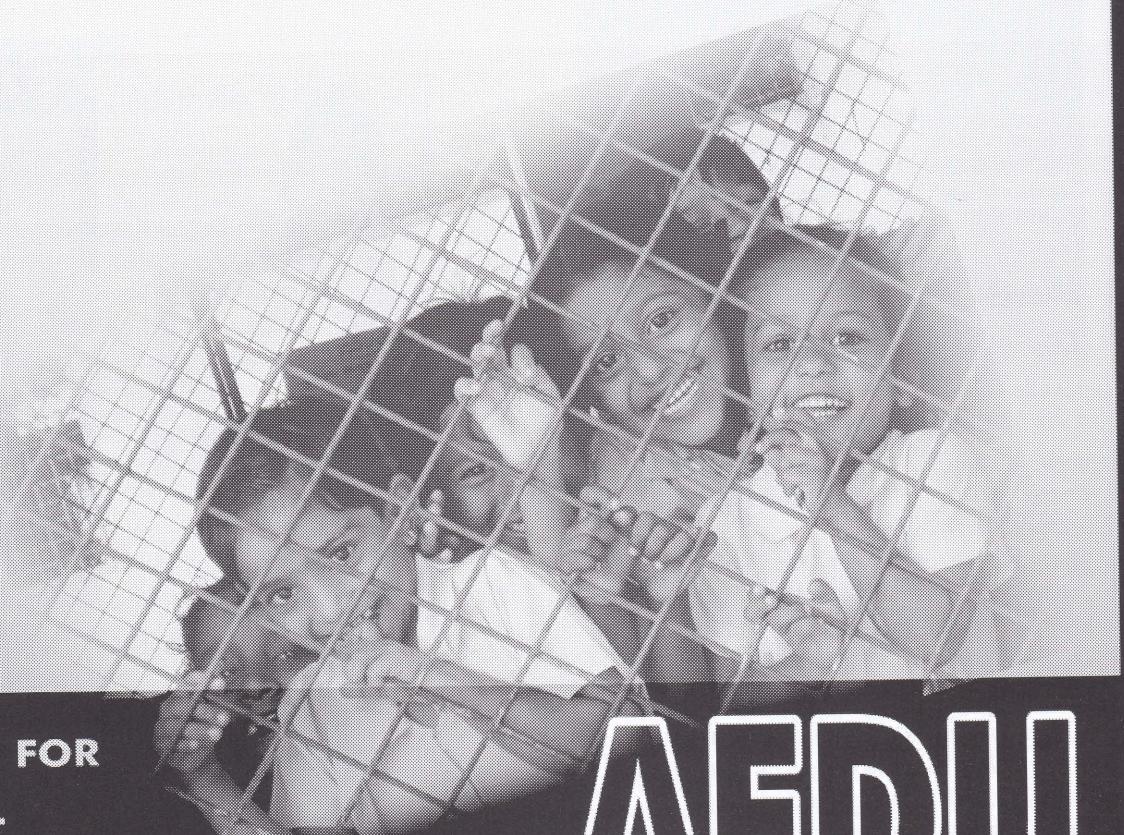
வாசிப்பதையே நாம் பழக்கமாகக்
கொண்டிருக்கும் நிலையில், மனிதத்தைப்
போலச்செய்துகாட்டும் ஒரு உரு எமது
எதிர்கொள்ளும் முறைமையை
சிக்கல்படுத்துக்கிறது. நம்மிலிருந்து
வேறுபட்ட, ஆனால் நம்மைப்போன்ற
எதோவொன்று — ஒரு மற்றமை. அச்சம்,
மிரட்சி, சந்தேகம், எதிர்ப்புனர்வு,
நம்பிக்கையிழப்பு என்று ஒருதொகை
உணர்வுகளுக்கு ஆட்படுகிறோம்.

என் நாம் இவ்வாறு உணர்கிறோம்?
எமது தடுமாற்றத்துக்கும் தயக்கத்துக்கும்
என்ன காரணம்?

இயந்திரமயமாக்கத்தின் மீது அசூசையும்
அச்சமும் கொள்வதற்கான காரணங்கள்
என்ன? இதுமாதிரியான கேள்விகளை
அடுக்கடுக்காக எழுப்பிவிடும்
வல்லமையுடையது இக்கலைவடிவம்.

இவ்வகையான ஒரு திட்டத்தைக்
கொழும்பு போன்றதொரு நகரத்தின்
மட்டுப்பாடுகளுக்கு மத்தியில்
முன்னெடுப்பது சவாலான விடயம்
என்றாலும், நிலா தனது முயற்சியில்
தீவிரமாக இறங்கியிருக்கிறார். இத்திட்டம்
வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தின்
Department of Mechatronics Engineering
இனால் மேற்பார்வை செய்யப்படுகிறது.

**ASSOCIATION FOR
EDUCATIONAL
DEVELOPMENT OF THE
UNDERPRIVILEGED**

AEDU

E-Mail: admin@aeeduuk.org

Web: www.aeduuk.org

மணக்கால் ரங்கராஜன் வாழ்க்கை விவரண ஒளிக்குறிப்புகள்

எஸ். டிதரன்

மணக்கால் ரங்கராஜன் மிகத்தனித்துவம் வாய்ந்த விதவான். சில தலைமுறைகளுக்கு முன்னால் இருந்த மூத்த விதவான்கள், பெரிய வைத்தா என்று அழைக்கப்பட்ட மஹா வைத்தியநாத சிவனின் (1844—1893) சங்கீதத்தைப் போற்றிப் பேசுவதுண்டு. மூன்று ஸ்தாயி சஞ்சாரமாகட்டும், ஷ்ட்கால ஸ்வரப்ரஸ்தாரமாகட்டும், பத்ததி வழுவாத நடைமாற்றங்களை நிரவலிலும் ஸ்வரம் பாடுவதிலும் நிறைவேற்றுவதாககட்டும், இந்தக் காலகட்டத்தின் பெரிய வைத்தா மணக்கால் ரங்கராஜன்தான் என்று மூத்த சங்கீதக்காரர்கள் ஒப்பிட்டிருந்திருக்கிறார்கள். கர்நாடக சங்கீதம் என்பது வித்துவத்தையும் திறமையையும் உள்ளடக்கி, ஆக்மாவைத் தொடுகிறதான் ஒரு கலை. இந்த அளவுகோல் களின்படி, இளம் சங்கீத விதவான் டி. எம். கிருஷ்ணா சொல்லியிருப்பதுபோல், ‘மணக்கால் ரங்கராஜன் ஒரு விதவான்களின் விதவான்.’ பல ஸ்தாயிகளில் சஞ்சாரமாகட்டும், விறுவிறுப்பான் ஸ்வரப்ரஸ்தாரமாகட்டும், சாஸ்த்ரோக்தமான பத்தியாகட்டும் இன்றைய முன்னணிப் பாடகர்களின் பாட்டெல் லாம்கூட அவர் நிலையை நெருங்குவதாக இல்லை. இந்தப் பெருநிலையில் இருந்த விதவான் அந்நாட்களில் அடைந்த பிரபல்யம் அவர் திறமைக்கு ஒப்பானதாக இருந்திருக்கவில்லை. திரு. பத்மநாப ஜயரின் வாழ்க்கை முயற்சிகள் — இலக்கிய மாகட்டும், நுண்கலையாகட்டும், சங்கீதமாகட்டும் — எல்லாம், திறமை வாய்ந்த கலைஞர் களின், அவர்கள் உண்மையாக அடைய வேண்டிய பிரபல்யத்தை எடுத்து நிலைநாட்டுவதாகவே அமைவன என்று அவரைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் அறிவார்கள். அமெரிக்காவில், தியாகராஜ ஆராதனையை நடத்துபவர்கள் மணக்காலைக் கௌரவிப்பதற்கு முன்னரே, மணக்கால் ரங்கராஜனின் கச்சேரியை லண்டனில் ஒழுங்குபண்ணி, அவரின் பிரபல்யத்தைப் புதுத் தலைமுறைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டு வதான் பெரும் பணியைச் செய்தவர் திரு. பத்மநாப ஜயர். அவரின் தயாரிப்பில், திரு. அம்ஷன் குமார் இயக்கிய மணக்கால் ரங்கராஜனின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் உள்ளடங்கிய ஒளித்தகடு, டேய்டன் நன்ஸ்பர் கலாந்தி மகாலிங்கம் மூலமாகக் கிடைத்தது. இம்முயற்சி பல கோணங்களில் மிக முக்கியமான தொன்றாகும்.

இப்போது முப்புநிலையை அடைந்திருக்கிற சங்கீத மேதைகளான கிளாரினெட் வித்வான் சங்கீத கலாநிதி ஏ. கே. சி. நடராஜன், மிருதங்க வித்வான் சங்கீத கலாநிதி டி. கே. மூர்த்தி, எப்போதும் தன் அபிப்ராயங்களைச் சொல்லத் தயங்காத சங்கீதப் பேராசிரியர் டி.ஆர். சுப்ரமண்யன் — இவர்களுடனான நேர்காணல் களை உள்ளடக்கியதில் தயாரிப்பாளரும் இயக்குநரும் மிகமுக்கியமான சரித்திரப் பதிவைச் செய்திருக்கிறார்கள். சங்கீத கலாநிதி டி. என். கிருஷ்ணனின் குறிப்பும் மிக விசேஷமானது ஆகும்.

செம்பையின் முக்கிய சிஷ்யரான சங்கீத வித்வான் டி. வி. கோபாலகிருஷ்ணன் பல திறமைகளைக் கொண்டவர். மணக்காலுடன் நேரடிப் பரிச்சயம் கொண்ட அவரின் குறிப்புகள் இரண்டு தலைமுறைகளை இணைப்பதாக உள்ளன. வர்ணம், ஸ்வரம் பாடுவதிலான கால, வேக மாற்றங்களையும், ஸ்தாயி வீச்சுகளையும் பழங்காலக் கச்சேரி பத்ததிக்கு முரணாகாமல் புதுமையையும் புகுத்தி எல்லாரையும் வியக்கவைக்கிற மாதிரியான மணக்காலின் பாடுமுறையை டி. வி. கோபாலகிருஷ்ணன் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். திரு. குன்னக்குடி வைத்தியநாதன், வேகத்திற்கும் ஜனரஞ்கத்திற்கும் புதுமைக்கும் பெயர்பெற்ற வித்வான். அவர் பேச்சை உள்ளடக்கியதிலும் இந்த ஒளித்தகடு விசேஷநிலையையும் தரத்தையும் பெறுகிறது.

சமீபத்தில் மறைந்துபோன வித்வான் சங்கீத கலாநிதி திரு. டி. கே. கோவிந்த ராவின் பேச்சும் கர்நாடக சங்கீதத்தின் அண்மைக்காலச் சரித்திரத்தைப் பல்வேறு ஊடகங்கள் மூலமாகப் பதிய முனைபவர்களுக்கு முக்கியமானதாகவும், 1950—1990 காலகட்டத்தின் பிரதிபலிப்புகளை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச்சொல்ல ஒரு முக்கிய வழியாகவும் அமைகிறது. இன்றைய தலைமுறை முன்னணி வித்வான்கள் பலருக்கு, மணக்கால் ரங்கராஜனின் பாட்டை, அவர் உச்ச நிலையிலிருந்து போது கேட்கும் வாய்ப்பிருந்த தில்லை என்றாலும், நவீன ஊடகங்களின் உதவியால் அவருடைய பாட்டுகளைக் கேட்டுத் தங்கள் அபிப்ராயங்களைச் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்புகளைத் தயாரிப்பாளரும் இயக்குநரும் கொடுத்திருப்பது வரவேற்பிரிக்கிறது.

முன்னணியில் உள்ள இளம் வித்வான்கள் திரு டி எம் கிருஷ்ணா, திரு. ரவிக்கிரன், திருமதி நர்மதா, மேலும் மதுரை மணி ஐயர் பாரம்பரியத் தைத் தொடர்ந்து வளர்த்துவரும் திரு. சூரியப் பிரகாஷ் ஆகியோருடனான நேர்காணல்கள், எப்படி இளைய தலைமுறைகள் தங்கள் முன் னோடிகளிடமிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

நல்ல சங்கீத வித்வான்கள் எப்போதுமே நாதஸ்வரக்காரர்களின் அங்கீகாரத்தையே எதிர்பார்த்து, கிடைத்தால் மிகவும் பெருமைப் படுவார்கள். நாதஸ்வர வித்வான் ஸ்வாமிமலை மணிமாறனின் நேர்காணலில் மணக்காலின் சங்கீதத்தின் மேன்மை உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இவர்களுடைய குறிப்புகள் யாவும், எவ்வாறு திரு மணக்கால் ரங்கராஜன் இக்காலகட்டத்தின் மிகப் பெரிய வித்வான்

ஆவார் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. விசேஷம் என்னவென்றால், இந்த வெளியீட்டில் மணக்காலின் பிருந்தாவன சாரங்கா ராகப்பிரயோகங்களை சிலாகிக்கும் திரு. சூரியப்பிரகாஷ் அமெரிக்காவில் கிளீவ்லண்ட் தியாகராஜ் ஆராதனாவில் 2006இல் வெகு பிரமாதமாக பிருந்தாவன சாரங்கா ராகம் தானம் பல்லவி பாடி, எல்லாருடைய கவனத்தையும் ஈர்த்துக்கொண்டார். அவரைத் தொடர்ந்து பாடிய இன்றைய முன்னணிப் பாடகரும் பிருந்தாவன சாரங்கா ராகம் தானம் பல்லவிதான் பாடினார். சூரியப்பிரகாஷின் அந்த ராகம் தானம் பல்லவி எவர் பாட்டிற்கும் சளைத்ததில்லை. கர்நாடக சங்கீதத்தில் பெயருக்கும் வித்துவத்திற்கும் உள்ளான இடைவெளி தொடர்ந்தே வருகிறது என்பதற்கு இதுவும் ஒர் உதாரணம்.

கிளீவ்லண்ட் தியாகராஜ் ஆராதனாவில் மணக்காலின் கச்சேரியைத் தொடர்ந்து ஒரு முக்கியமான சம்பாஷணை நடத்தினார்கள். பழம் வித்வான்கள் பலர் அந்த விவாதத்தில் பங்கேற்றுக் கொண்டார்கள் — மணக்கால் உட்பட. “பிருகா சங்கீதத்தில் பாவத்தைக் கொண்டுவர முடியுமா?” இதற்கு மணக்கால் விசேஷமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. “முடியும்” என்று அடக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு இருந்துவிட்டார். பின்னர் இதைப் பற்றிக் கேட்டபோது, “நான் எதையாவது சொல்லப் போய் அதை எவ்வாறேனும் விளக்கம் கொண்டு எவரும் முரண்பட்டுக்கொண்டுவருவது தனக்கு இஷ்டமில்லாதது” என்கிற மாதிரியான பதிலைக் கொடுத்தார். ஏ. கே. சி. நடராஜனுடனான சம்பாஷணையிலும் மணக்கால் இதே கருத்தைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார். எந்த முரண்பாட்டுக் கும் அவர் தயாரில்லை. ஆனால், “பிருகா சங்கீதத்தில் பாவத்தைக் கொண்டுவர முடியுமா?” என்கிற கேள்விக்கு, இந்த விவரணை ஒளித்தகட்டில் இளைஞர் சூரியப்பிரகாஷ் மணக்காலின் சங்கீத பாணியைப் பற்றித் தந்திருக்கிற விளக்கமே சரியான பதிலைத் தருகிறது. பிருகா சங்கீதத்திற்கு அடிப்படை ஆகாரமே பாவ சங்கீதம்தான். இதை வித்வான் சூரியப்பிரகாஷ் நன்றாக இந்த விவரணையில் விளக்கியிருக்கிறார். இதைவிடவும் வித்வான்களும் பலரும் இந்த விவரணையில் அழுத்தமாக வலியுறுத்தி இருப்பதைப் போல, மணக்காலின் சங்கீதம் வெறும் வேகமான பிருகா சங்கீதம் மாத்திரம் இல்லை. எங்கெங்கெல்லாம் விளம்ப காலமும், பாவ ஆழமும் தேவையோ அந்தந்த இடங்களில் அவற்றை அழுத்தமுடன் அவ்வாறு பாடியிருக்கிறார். எல்லாரும் மெதுவாக நடக்கலாம். ஆனால், எல்லாரும் ஒலிம்பிக் வீரர்கள்போல் ஒட முடியாது. அழகு நடப்பதிலும் உண்டு, ஒடுவதிலும் உண்டு. மணக்கால் இந்த விஷயத்தில் ஒரு தனித்துவமான வித்வான். இதுவே, மனித ஆற்றலின் எல்லை என்கிற மாதிரியான பாட்டு அவருடையது. அம்ஷன் குமாரின் இந்த விவரணை இதை நன்றாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இன்னுமொரு முக்கிய விஷயத்தை இந்த விவரணை முன்வைக்கின்றது. மணக்கால் ரங்கராஜன் பாட்டு மாதிரியான பரம்பரை சங்கீதம், எப்படி குருகுல அப்பியாசம் மற்றும் சிட்சை முறையில் வந்தவர்களுடனான சங்கீதத்துடன் வித்தியாசப்படுகிறது என்பதையும் ஒரு கோடிகாட்டுகிறது.

பரம்பரை சங்கீதம் வழியாகக் கிடைக்கும் ஸ்வர, தான் ஞான அடிப்படைகள் வெகு ஸ்திரமானவை. வேறெந்த வழியிலும் அந்த மாதிரியான ஸ்திரம் வருவது மிகக் கஷ்டம். இந்த ஸ்திரமான அஸ்தி வாரத்தின் மேல் அசுர சாதகம் என்கிற கற்களால் கட்டப் பட்டதே மணக்கால் ரங்கராஜன் என்கிற பிரமிப்புட்டுகிற சங்கீத ஆலயம். பரம்பரை சங்கீதக்காரர்கள் வாயிலாக ஒரு பாட்டைக் கேட்டாலே ஒரு கச்சேரி கேட்ட திருப்தி எழுவதுண்டு. இந்தத் தோற்றப்பாட்டினால்தான் மணக்கால் ரங்கராஜன் பெயர் திருவையாறு தியாகராஜ உத்சவத்துடன் மேல்வரத் தொடங்கியது.

எப்படி இவ்வளவு விதவத்துவமும் திறமையும் கொண்ட ஒரு மகா விதவானுக்கு, அவர் நிலைக்கு ஒப்பான பெயர் அவர் உச்சநிலையை எட்டியிருந்தபோது கிட்டாமல் இருந்தது என்கிற விவாதத்திற்கும் இந்த ஒளித்தகடு பதில்களை முன்வைக்கிறது. இதற்கு ஒரு பதிலையே பேராசிரியர் டி. ஆர். எஸ். முன்வைக்கிறார். அவருக்கு ஜி. என். பி. மிகவும் பிடித்த சங்கீத விதவான். ஜி.என்.பியுடைய உச்சகாலகட்டத்தின் சிறிது காலம் பின்னரே மணக்கால் என்கிற தோற்றப்பாடு எழுந்தது. ஜி. என். பி. என்ற பிரமையில் இருந்து மீள்வது கஷ்டமாக இருந்தது என்று பேராசிரியர் டி. ஆர். எஸ். விளக்கியிருக்கிறார். அந்நாளின் ஏனைய முன்னிலை விதவான்கள் அந்திலை எழுவதற்கு வேறென்ன பண்ணியிருந்திருப்பார்கள் என்பது மணக்காலுக்கு தெரிந்திருக்க முடியாது. ஏனென்றால், எந்த வாதத்திற்குள்ளும் அவர் சிக்க எப்போதும் முயலவில்லை என்பதை இந்த விவரணை நன்றாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. சங்கீத கலாநிதி ஏ. கே. சி நடராஜனுடனான சம்பாஷ ஜெயில் அந்நாட்களில் இருந்த சங்கீதப் போட்டிகளின் நிலையைப் பற்றிய விவரங்கள் ஒரு கோடிகாட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது. முன்னாள் விதவான்கள் சிலரின் பேச்சும் ஆதிக்கமும் செல்வாக்கும் சங்கீத சபாக்களின் முக்கிய முடிவுகளைப் பாதித்திருக்கின்றன என்பது பலபேருக்குத் தெரியும்.

அம்ஷன் குமாரின் இந்த விவரணை கர்நாடக சங்கீதத்தை வளர்த்த காவேரிக்களை இடங்களைக் காண்பிப்பதில் தனித்துவம் பெறுகிறது. மற்றும் விவரணைகளைப் போலவ்வாது வெகு இயற்கையான முறையில் நேர்காணல்களும் சம்பவங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மணக்காலின் ஸ்வரசஞ்சார வேகத்தை வேகமாகப் போகும் ஒரு ரயில் வண்டியிலிருந்து, அதற்கு அருகிலான பாதையின் பிரதிபலிப்பை வெகு நேர்த்தியாகக் காட்டியிருப்பதில் அம்ஷன் குமாரின் இயக்கத்தின் கற்பணை வீச்சு வெளிப்படுகிறது. பல விஷயங்களில், மணக்கால் ரங்கராஜனைப் பற்றிய இந்த விவரணை, சங்கீதக்காரர்களைப் பற்றி சமீபகாலங்களில் எடுக்கப்பட்ட விவரணைகளில் ஒரு தனி இடம் பெறுகிறது. திரு. பத்மநாப ஐயரின் முயற்சிக்கும் திரு. அம்ஷன் குமாரின் நேர்த்தியான வேலைக்கும் சங்கீத ரசிகர்கள், குறிப்பாக மணக்கால் ரங்கராஜன் ரசிகர்கள் என்றென்றும் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள்.

இணையத்தில் ஓர் ஈழத்துத் தமிழ் நூலகம்

இலங்கைத் தமிழரின் 12,000 ஆவணங்களைக் கொண்ட
எங்கிருந்தும் எல்லோரும் எந்நேரமும்
பயன்படுத்தக்கூடிய மாபெரும் அறிவுக்களஞ்சியம்

www.noolaham.org

நூலக வலைத்தளம் வெள்ளத்தால், வெந்தணலால் அழிக்கமுடியாத ஓர் எண்ணிம் ஆவணக் காப்பகம் (*Digital Archive*) ஆகும். நூல்கள், இதழ்கள், பத்திரிகைகள், சிறுபிரசரங்கள், நினைவு மலர்கள், விழா மலர்கள், ஆய்விதழ்கள், பாடசாலை மலர்கள், கல்வெட்டிக்கள் உள்ளிட்ட சகலவிதமான எழுத்தாவணங்களும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. எட்டு ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ 3800 நூல்கள், 4800 இதழ்கள், 2000 செய்தித்தாள்கள், 1300 பிரசரங்களை நூலக வலைத்தளம் ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. 1833 முதல் 2012 வரை 108 ஆண்டுகளில் 2100க்கும் அதிகமான எழுத்தாளர்கள் 1500க்கும் அதிகமான பதிப்பகங்களுடாக வெளியிட்ட நூல்கள் இங்கே பதிவாகியுள்ளன.

நூலக வலைத்தளம் இலங்கையில் பதிவுசெய்யப்பட்டு இயங்கும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனமான நூலக நிறுவனத்தின் ஒரு செயற்றிட்டம் ஆகும். ஆர்வமுள்ளோர் இணைந்து செயற்படுவதனாலேயே இந்நிறுவனம் வளர்ச்சியடைந்துவருகிறது.

எழுத்தாவணங்களை ஆவணப்படுத்துவதோடு நின்றுவிடாது, பாடசாலை மாணவர்களுக்கான தகவல் வளங்களைத் திரட்டி வழங்குதல்; இடங்கள், ஆட்கள், நிறுவனங்கள் தொடர்பான தரவுத்தள உருவாக்கம்; புகைப்படா, ஒலி, ஒளி ஆவணப்படுத்தல்; பயிற்சிப் பட்டறைகள், நூல் வெளியீடுகள் என பல தளங்களில் நூலக நிறுவனம் செயற்பட்டுவருகிறது.

நீங்களும் நூலக வலைத்தளத்தில் உங்களது வெளியீடுகளை ஆவணப்படுத்தலாம்; புதிய ஆவணப்படுத்தற் செயற்பாடுகளைத் தொடங்கலாம்; நூலகச் செயற்பாடுகளில் நேரடியாகப் பங்களிக்கலாம்; நிதியுதவி வழங்கலாம்; நூலகத்தினைப் பரவலாக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடலாம்; நுட்பப் பங்களிப்பு வழங்கலாம். சிறுதுளி பெருவெள்ளாம்.

தொடர்புகளுக்கு:

பத்மநாப ஜயர் (ஜக்கிய இராச்சியம்): +44 208 471 5636

சௌவன் (ஜக்கிய இராச்சியம்): +44 750 687 4355

சேரன் (இலங்கை): +94 772 247 746

மின்னஞ்சல்:

noolahamfoundation@gmail.com

லண்டனில் மாதம் ஒரு சந்திப்பு

போகுத்துளத்துவான உறையாடல்கள்

உறையாடல்
பகுதி 1
பகுதி 2

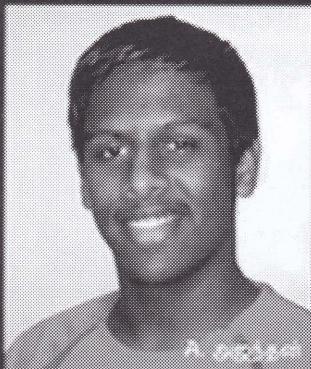
தமிழ் மொழிச் சமூகங்களின் செயற்பாட்டகம்

Activity Centre for Tamil Language Communities

விம்பம்
6ஆவது குறுந்திரைப்பட விழா

விம்பம் 2010 - விருது பெற்ற கலைஞர்கள்

A. R. Rahman

Selvaraghavan

Gautham Karthik

Gautham Menon

I.V. Jayalakshmi

Meenakshi

M. Muthukumar

சிறந்த குழந்தை நட்சத்திரம்:
 சிறந்த நடிகை:
 சிறந்த நடிகர்:
 சிறந்த திரைப் பிரதி:
 சிறந்த தொகுப்பாளர்:
 சிறந்த ஒளிப்பதிவாளர்:
 சிறந்த நெறியாளர்:

ஏ.அஜந்தன்
 லீசா சோனம்
 எம். பாஸ்கர்
 ஸ்ரீ. தயாளன்
 பொன். கேதாரன்
 சுகிரி
 ஜி. வி. ஜனா

படம்: 3 இரவு 4 பகல் (பிரான்ஸ்)
 படம்: நேசம் (இலங்கை)
 படம்: 3 இரவு 4 பகல் (பிரான்ஸ்)
 படம்: கறுப்பு வெள்ளை (பிரான்ஸ்)
 படம்: கலாச்சாரம் (பிரான்ஸ்)
 படம்: அம்மணம் (பிரான்ஸ்)
 படம்: 3 இரவு 4 பகல் (பிரான்ஸ்)

Best Film Sri Lanka - 100% Discount

Best Film Exile - இனி அவள் (பிரான்ஸ்)

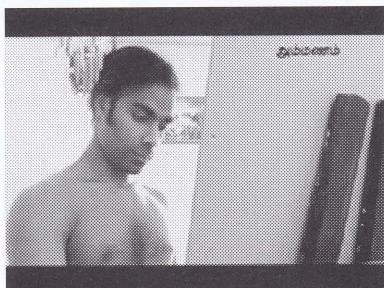
Overall Best Film - 3 இரவு 4 பகல் (பிரான்ஸ்)

Audience Voted Film -3 இரவு 4 பகல் (பிரான்ஸ்)

3 இரவு 4 பகல்

**போட்டிக்கென வந்திருந்த 47 படங்களில்
 இறுதிச் சுற்றில் தெரிவாகி
 விழாவன்று திரையிடப்பட்ட படங்கள்:**

1. அம்மாவுக்கு ஒரு கடிதம்	S. V. Jeyaraj	(London)
2. நேசம்	S. Koneshwaran	(Sri Lanka)
3. 12.00pm - 12.00am	Eric Thompson	(Sri Lanka)
4. Noir et Blanc	P. Ketharan	(France)
5. இனி அவள்	I. Ramanan	(France)
6. 3 இரவு 4 பகல்	I. V. Jana	(France)
7. கலாச்சாரம்	P. Ketharan	(France)
8. அம்மணம்	I. V. Jana	(France)
9. 100% Discount	Nilani Baskaran	(Sri Lanka)
10. ஒருத்தி (Oruthi) A Girl by Amshan Kumar (Special Screening)		

தமிழ் சினிமாவின் இன்னொரு பரிமாணம்

ஜெயன் தேவா

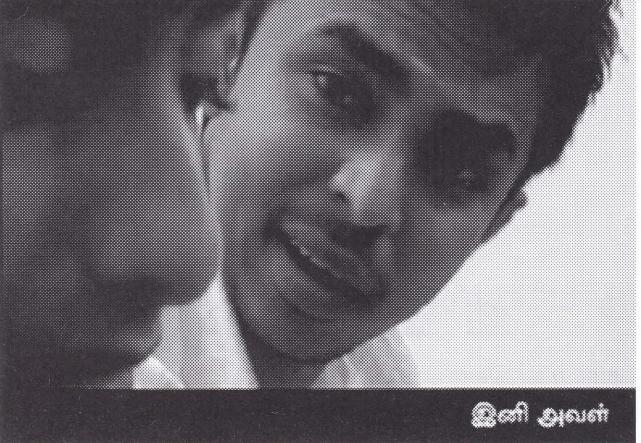
விம்பம் அமைப்பின் ஆராவது சர்வதேச தமிழக குறுந்திரைப்பட விழா 21. 11. 2010 அன்று ஸண்டன் கிரீனிச் பல்கலைக்கழக (Greenwich University) திரை அரங்கில் நடைபெற்றது.

ஆறு வருடங்களின் முன்பு நடைபெற்ற முதலாவது குறும்பட விழாவில் பங்குபற்றிய படங்களைப் பார்த்தபின்பு புலம்பெயர் சினிமா என்பது தமிழ் நாட்டு சினிமாவின் மலிவுப் பதிப்பு என்ற எண்ணம் தவறானது என்பதை நிருபித்துவிட்டதாக மனதில் தோன்றியது. அந்த எண்ணம் கூடவே ஒரு பெருமித உணர்வையும் அன்று மனதில் ஏற்படுத்தியது இன்றும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ஒவ்வொரு தமிழ் இல்லத்தினதும் வரவேற்பறைக் குள் தினமும் நுழைந்துகொள்ளும் தமிழ் மசாலா சினிமாவும், செல்வி, சித்தி இத்தியாதி ஸீரியல்களும் தமிழ் ரசிகரின் மனதில் ஏற்படுத்திவிட்ட பாதிப்புக்களைத் தாண்டி நீங்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு வேறொரு விஷயமும் இருக்கிறது என்பதாகத் தமிழ்க் குறும்படங்களைத் தமிழ் ரசிகர்களுக்கு

அறிமுகப்படுத்திய தளமாக விம்பம் அமைந்தது என்றால் அது மிகையில்லை. சினிமா என்ற கலை வெளிப்பாட்டின் மீதான ஆர்வமும் வித்தியாசமான முறையில் செய்துமுடிக்க விழையும் மனோபாவமும் சேர்ந்து புலம்பெயர் தமிழரிடையே பல முயற்சியாளர்களை உருவாக்கியிருந்ததை நான் விம்பம் விழாமூலமே அறிந்து கொண்டேன். செலவாகும் பண்ததை திரும்பப் பெறுவது அறவே சாத்தியமில்லை என்று தெரிந்த போதும் அவர்கள் தமது ஆக்க முயற்சியில் பின்திற்கவில்லை என்பது போற்றப்படவேண்டிய ஒரு விஷயம்.

ஆராவது குறுந்திரைப்பட விழாவில் பங்கேற்று பரிசு பெற்ற படங்கள் ஆச்சரியத்தையும் பெருவியப்பையும் ஒருங்கே தந்தன. புலம்பெயர் தமிழ் சமூகத்தின் இளம் தலைமுறை, படைப்பார்வத்துடன் சினிமாவில் ஈடுபாடுள்ள நிலையில் அவர்கள்மீது எதிர்பார்ப்பையும் நம்பிக்கையையும் அதிகமாக ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் அவர்கள்

இனி இவள்

எனு படங்கள் அமைந்திருந்தன என்றே தோன்றி யது. இப்படங்களினாலே தமிழ் இளையோரின் இன்னொரு முகத்தை - மிக ஆக்கபூர்வமான முகத்தை - நான் காண முடிந்தது. ஒவ்வொரு படத்தின் பின்னணியிலும் தனிநபராகவும், ஒத்த ஆர்வம் கொண்ட நண்பர் குழுவாகவும் அவர்களுது அயராத உழைப்பு வெளிப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் நவீன சினிமாவின் மொழியில் நன்கு பரிச்சயம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனாடாக, அவர்கள் புலம்பெயர் தமிழ் சமூகத்தின் சிக்கல் களையும், மன அவலங்களையும் சொல்ல முயற் சிக்கிறார்கள். நவீன சினிமாவின் உத்திகளுடன் அவர்கள் எமது சமூகத்தின் பிரச்சினைகளைக் காட்சிப் பொருளாக்கியுள்ளார்கள்.

நடுவர் குழுவாலும், விழாவில் கலந்துகொண்ட பார்வையாளர்களாலும் சிறந்த படமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட '3 இரவு 4 பகல்' (3 Days and 4

Nights) என்ற படம் தாய்மண்ணைப் பிரிந்து கிழக்கு ஜோப்பிய நாடுகளின் தரைவழி எல்லை களை பணி உறைந்த இரவுப் பொழுதுகளில் திருட்டுத்தனமாகக் கடந்து இறுதியில் பிரான்சுக்கு வந்துசேரும் தமிழ் அகதிகளின் கதை. ஒரு முழு நீளத் திரைப்படம் வெளிப்படுத்தியிருக்கக்கூடிய அனைத்து உணர்ச்சிகளையும் ஒரு குறும்படமாகப் பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள் வெளிப்படுத்தியது வியக்கத்தக்க ஒரு முயற்சி. மிகத் தேர்ச்சியான அனுபவசாலிகள் உருவாக்கிய படம் போன்று அமைந்திருந்த இதனை உருவாக்கியவர்கள் மிகவும் இளையோரே. தொண்ணாறுகளின் பிற்பகுதியில் ஜோப்பாவுக்கு வந்துசேர்ந்த மற்றும் வந்து சேராத தமிழ் அகதிகளின் பயணம் அளவுக்குக்கூட மான சோக அனுபவங்களை உள்ளடக்கியது. ஜோப்பாவில் வாழும் ஒவ்வொரு தமிழ் வீட்டிலும் இவ்வனுபவங்கள் கண்த்த இதயங்களுடன் பேசப்பட்டன. அந்தக் கதைகளில் ஒன்று கண்முன்னே காட்சியாக விரிவடைந்தபோது, அது பார்வையாளரின் ஆதரவை இயல்பாகவே தட்டிச்சென்று விட்டது என்று பிரதம விருந்தி நராகக் கலந்துகொண்ட திருமதி. தாரா அம் ஷன் குமார் என்னிடம் தெரிவித்தார். கதை சொன்ன விதம் ஒரு நேர்கோட்டு முறையில் அமைந்திருந்தபோதும் சம்பவங்கள் (பேச்சு) வசனங்களின்றி, காட்சி அமைப்பினாடாகவே உணர்த்தப்படுகின்றன. படத்தின் இறுதிப் பகுதியில் வரும் பேச்சுமொழி காட்சிகள் தரும் உணர்ச்சிகளை மேலும் உக்கிரமாக்குகின்றது. நடு வர் குழுவால் வழங்கப்பட்ட நான்கு பரிசுக

ளையும், பார்வையாளர்களின் தேர்வையும் தட்டிச்சென்றது இப்படம்.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய இன்னொரு படம், தமிழ் இளையோரால் பிரெஞ்சு மொழி யில் எடுக்கப்பட்ட 'கறுப்பும் வெள்ளையும்' (Black & White). குறும்பத்தின் வரைவிலக்கணங்களைப் பின்பற்றி ஒன்று நிமிடங்களுக்கும் குறைவாக அமைந்தபோதிலும் சொல்லவந்த விஷயத்தை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகிறது. வண்ணப் படமாக இல்லாமல் கறுப்பு வெள்ளையில் எடுத்தி ருந்து பார்வையாளன் மனதில் அதிகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு உத்தியாக அமைந் ததை உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

மிகக் குறுகிய நேரத்தில் கருத்தைச் சொன்ன இன்னொரு குறும்படம் 'இனி அவள்'. புலம் பெயர்ந்தபோதிலும் தமிழ் சமூகத்தில் பகிரங்க மாக வெளிப்படுத்திக்கொள்ள முடியாத ஓரின பால் உறவு நிலையை இப்படத்தின் மூலம் பகிரங்க விவாதத்திற்கு கொண்டுவரும் உருவாக்க குழுவினரின் மனத்தைரியத்தை பாராட்டியே தீரவேண்டும். (ஆனால், பார்வையாளர் மத்தியிலிருந்து கைதட்டலுக்கு பதிலாக ஏனைச் சிரிப்பொலியை இப்படம் வரவழைத்ததையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்).

தொழில்நுட்பரீதியான செய்நேரத்தியுடன் அமைந்த படம் 'நேசம்'. போட்டிக்கு குறும்படம் என்ற பெயரில் அனுப்பப்பட்டபோதிலும் அது முப்பது நிமிடங்களை நிரப்பக்கூடிய ஒரு தொலைக்காட்சி நாடகத்திற்குரிய (TV Play/Drama) அம்சங்களையே அதிகமாகக் கொண்டிருந்தது,

அப்படத்தின் பலவீனம். கணவன் மனைவியாக நடித்த இரு நடிகர்களும் சிறந்த, இயற்கையான நடிப்பை வழங்கியிருந்தபோதிலும் படத்தொகுப் பில் கவனம் செலுத்தாமையால் படத்தின் நீளம் அநியாயத்திற்கு அதிகமாகித் தரத்தை இழக்கிறது.

ஜோராப்பிய அல்லது மேற்குலகின் நவீன மாற்றுசினிமாவின் பல நுணுக்கங்களை ஒரு குறும்பத்தில் கொண்டுவந்த படம் 'கலாச்சாரம்'. காட்சியமைப்பு, படத்தொகுப்பு, நடிப்பு என்பவற்றுடன் படத்தின் சிறப்பு நின்றுவிடவில்லை, பின்னணியிலே இசையைக்கூட காட்சியின் தன்மையைப் புரியவைக்கும் பாங்கில் பயன்படுத்த முடியும் எனப் புரியவைத்த அரிதான் சில படங்களில் இதுவும் ஒன்று. அந்த செயல் நுணுக்கம் இப்படத்தில் பாராட்டப்பட வேண்டிய இன்னொரு அம்சம். பெரும்பான்மையான படங்கள் இரவுல் சத்தத்தை இசை என்ற ரீதியில் பயன்படுத்தியுள்ள தன்மை மேலோங்கியிருந்ததை உணரக்கூடியதாக இருந்தது.)

'100% கழிவு' (100% Discount) இலங்கையிலிருந்து பங்குபற்றியிருந்த படம். குறும்படத்திற்கான தன

மைகளை அது முற்றாகவே புறக்கணித்து, அர்த்த மற்ற காட்சிகளால் நிரப்பப்பட்டு நேரம் இழுத்த டிக்கப்பட்டாலும் ஒனிப்பதிவு, நடிப்பு, போன்ற அம்சங்கள் கவனத்தைப் பெறக் கூடிய முறையில் அமைந்திருந்தன. படத்தின் கரு மிகச் சாதாரண மானதாக அமைந்ததும் அதற்கு அழுத்தம் கொடுப் பதற்காக ஒரே விதமான காட்சிகளை திரும்பத் திரும்ப அமைத்ததும் படத்தின் தரத்தைக் குறைத்தன என்றே கூறவேண்டும்.

விம்பம் ஆறாவது சர்வ தேச திரைப்பட விழாவில் பிரான்சில் வாழும் தமிழ் இளையோரின் படைப் புக்களே பரிசுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தின. தமிழ் மக்கள் அதிகமாக வாழும் ஏனைய நாடுகளின் இளையோரும் தமது ஆர்வத்தை சிறப்பாக பயன்படுத்தி, தரமான படைப்புக்களை போட்டிக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

நேசம்

விழாவின் பிரதான விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டவர் தமிழ்நாட்டில் ஆவணப் படங்களை உருவாக்கும் முயற்சிகளில் தன் வாழ்வை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்ட திருஅம்ஷன் குமார் அவர்கள். அவர் தனது உரையில் ‘தமிழ்நாட்டில் தரமான குறும்படங்களையோ ஆவணப் படங்களையோ உருவாக்குவதில் யாரும் பெரிதாக அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஆனால், ஈழத் தமிழர்கள் தமது உழைப்பின் மூலம் குறும்படங்களின் தரத்தை மிகவும் பாராட்டக்கூடிய உயர்த்திற்கு கொண்டு சென்று விட்டதை நான் பார்க்கிறேன். இதற்கான தளத்தை அமைத்த விம்பம் அமைப்பையும் நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன்’ என்றார். அவரது இயக்கத்தில் வெளியான ஒரேயொரு முழுநீளத் திரைப்படமான ‘ஒருத்தி’யைப் பார்வையாளருக்கு இலவசமாக காணபிக்க அனுமதி வழங்கியிருந்தார்.

அமைதி நிறைந்த சூழலில், தமிழ் மக்கள் அரசியல் கலப்பு எதுவுமின்றி மனதிற்குகந்த முறையில் பங்குபற்றி மகிழ்ச்சியிடிய ஒரு நிகழ்ச்சியாக விழா அமைந்திருந்தது என்பதை இங்கு குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். குடும்ப சகிதம் எவ்வித பயமுமின்றி எத்தனை நிகழ்ச்சிகளுக்கு இன்று தமிழ் மக்களால் செல்ல முடிகிறது? இந்த வகையில் ஜோராப்பா முழுவதும் வாழும் தமிழ் மக்களது குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய ஒரு கலாசார நிகழ்வாக விம்பம் குறும்திரைப்பட விழா உருவாகியுள்ளதை உணர்க்கூடியதாக உள்ளது.

jmddeva@gmail.com

தமிழ் நாட்டில் விம்பம் குறுந்திரைப்படங்கள் திரையிடல்

அம்ஷன் குமார்

ஸண்டனில் 2010ஆம் ஆண்டு விம்பம் நடத்திய ஆறாவது சர்வதேச தமிழக் குறுந்திரைப்பட விழாவில் கலந்துகொள்ள அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். குறும்படப் போட்டியில் கலந்துகொண்ட திரைப்படங்களைப் பார்வையிட்டு அவற்றில் விருதுக்குரியனவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் குழுவிலும் நான் இடம்பெற்றதால் பல நாடுகளிலிருந்தும் வந்த குறும்படங்களைப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. விருதுக்குரிய படங்களை அவற்றிலிருந்து தெரிவுசெய்வது அவ்வளவு எளிதான் காரியமாக இல்லை. பல படங்கள் செய்நேர்த்தி கொண்டனவையாயும் புதிய கருக்களன் கொண்டனவையாயும் விளங்கின. அவை யாவும் புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களின் படங்களாகும். இலங்கைத் தமிழர்கள் எடுத்த சில முழுநீளத் திரைப்படங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவை யாவும் தமிழ்நாட்டு மசாலா திரைப்படங்களின் மறு அச்சாக இருந்தன. கலாசாரம், பணபாடு, இலக்கிய ரசனை ஆகியவற்றில் நிகரற் ஈடுபாடு கொண்ட இலங்கைத் தமிழர்கள், திரைப்படம் என்றவுடன் ஏன் எல்லாவற்றையும் இழந்துவிடுகிறார்கள் என்று நினைத்து வருந்தி யதுண்டு. ஆனால், அவர்களுடைய குறும்படங்கள் அந்த எண்ணங்களைப் புரட்டிப்போட்டன. என்னைப் போலவே பலரும் அந்தப் படங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்றெண்ணி விருதுபெற்ற படங்களைத் தமிழ்நாட்டில் சில இடங்களில் திரையிட்டேன்.

கல்லூரிகளிலும் அவற்றைக் காட்டினேன். அவற்றைப் பார்த்த அனைவரும் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். புதிய மண்ணில் இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கைபற்றிய சித்திரங்களை அவர்கள் அதன்மூலம் கண்டனர். செய்திகள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றின் வாயிலாகப் புலம் பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டவற்றைவிடவும் மேலதிகமானவற்றை உனர்வழிர்வமாகப் புரிந்துகொள்ள அக்குறும்படங்கள் சிறப் பாக உதவியதாக அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

குறும்படங்களை எடுப்பதில் தமிழ்நாட்டுக் கலை ஞர்கள் எடுக்கும் படங்களுக்கு இணையாக இலங்கைத் தமிழர்களின் படங்கள் அமைந்துள்ளன. அவர்களது படங்களைத் தொடர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்கிற ஆவல் தமிழ்நாட்டினரிடையே எழுந்துள்ளது. விம்பம் நடத்தும் இந்த ஆண்டின் சர்வதேச தமிழக் குறுந்திரைப்பட விழாவிற்கான விருதுக்குரிய படங்களை, சமீபகால தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் புதிய தடம் பதித்துள்ள இயக்குநர் திரு. பாலாஜி சக்திவேல் தலைமையிலுள்ள குழு தேர்ந்தெடுக்கிறது. அந்தப் படங்களையும் தமிழகம் முழுவதும் திரையிட ஏற்பாடுகள் செய்வோம். இதன்மூலம் உலகெங்கிலும்ள்ள தமிழர்களின் கலாசனைக்கான பரிவர்த்தனை நிகழும் என்பது உறுதி.

Breaking silence: Amshan Kumar, director and art critic, addressing students at the art short film festival .

TIRUCHI: An entire three minutes, captured in a single shot interwoven black and white sequences adroitly. A red cap lent the only blob of colour in 'Karuppu Vellai'. A Sri Lankan Tamil cap seller parts with his favourite cap when a blind French man insists on a black cap. The blind man acknowledges his kindness by paying him double, a whiff revealing the seller's act. From the dark Paris subway, he steps into the brilliant sunshine, his face radiant.

Visual treat

The art short film festival at Bishop Heber College on Friday provided a rare insight into a theme that mainstream Tamil cinema has shoved under the carpet- the subject of Tamil expatriates and migrants.

Despite technical glitches in screening that proved a wet blanket, commendable performances, riveting screenplays, and technical brilliance ensured the festival was a visual treat. A total of 15 films, all made by Tamil expatriates, scree-

A tale of untold stories

ned at the sixth edition of the Vimbam International Short Film Festival, London, were screened. The short films were handpicked by Amshan Kumar, film-maker, art critic, and panellist at Vimbam.

"Audiences here get to see films from around the world and films on lives of Tamils. But, rarely do they get an opportunity to experience films on Tamils living abroad , " said the director, explaining the objective of the film festival. "The movies were chosen based on a number of aesthetic and technical parameters," he added.

The much appreciated 'Three nights and four days', took off like a light-hearted tourist promotional package it pretended to be, but turned out to be a harrowing account of the travails of Sri Lankan Tamils caught in illegal transit. The festival did not want for a taste of the unusual or unconventional.

Case in point was 'Iniyaval' that begins on a conventional note. The bride rejects the groom on the nuptial night. The outraged groom quits after a glance at a photograph she shows him.

Even as you are tempted to categorise it under 'run of the mill', the camera zooms in on a photograph on the bed- potently revealing a lesbian relationship.

'12 pm to 12 am', a thriller was quick to capture the imagination of young audiences and kept them guessing just like 'Nesam' that scored in the histrionics department.

Both movies had a strong underlying message, the latter endorsing an anti-tobacco stance and the former underlining that pranks can turn fatal. Films screened

Other short films included 'Kalacharam', '100 percent discount', 'Ammavukku Oru Kaditham' and 'Ammanam'.

In the interaction session, students identified parallels with Tamil cinema, recalled sequences reminiscent of Tamil fiction and related how the visual experience had enriched their knowledge of film making.

M.Marcus Diepen Boominathan, Principal and S. Somasundaram, Head of the Department of Tamil, Bishop Heber College spoke.

- Courtesy: *The Hindu, Tamil Nadu*

Best Actor
A. Mark Memorial Award
Sponsored by
Vimbam

Best Cameraman
Mr.S.Sivapathasundaram Memorial Award
Sponsored by
Mrs . Y. Perinbanathan

Best Script
Mrs. N. Sivagengai Memorial Award
Sponsored by
Mr. N.Sabesan

Best Editor
Mr. A.J.Canagaratna Memorial Award
Sponsored by
Mr. R.Pathmanaba Iyer

Best Film Sri Lanka
Mr. S. Perinbanathan Memorial Award
Sponsored by
Mrs. Y. Peribanathan

Best Actress
Mr. S. Yogarajah Memorial Award
Sponsored by
Mrs. S.Yogarajah

Best Director
Mr. K. Kandasamy Memorial Award
Sponsored by
Dr . K. Sugumar

Best Child Artist
Kalaiyoli Muththaiyapillai Memorial Award
Sponsored by
Thendral & Thenuka

வாசியுங்கள்...

நாழிகை

International Tamil Newsmagazine

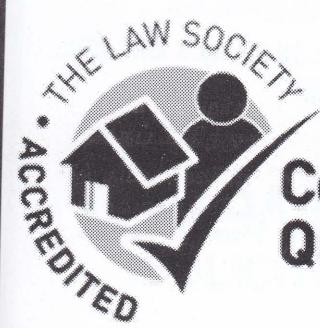
NAZHIKAI
London

pannews@hotmail.co.uk

Jeya & Co

Solicitors

322 High Street North
Manor Park, London E12 6SA

Conveyancing
Quality

Tel: 020 - 8552 1999
Fax: 020 - 8552 9933
E-Mail: info@jeyaandco.co.uk
Web: www.jeyaandco.co.uk
DX: 4733 EAST HAM

Acknowledgment

Our Special thanks go to:

Director Balaji Sakthivel, Dr.A.Ramasamy, Mr. Aashan Kumar
Mrs.Yoga Perinpanathan, Mrs. S.Yogarajah,
Dr. Mathy Baheerathan, Dr. A. Baheerathan, Dr. K. Sugumar,

Our Sponsors:

Lyca Mobile, Levenes Solicitors, Capital Autos, Soma & Co Solicitors,
Jeya & Co. Solicitors

Media:

Deepam TV, Virakesari, Uthayan (Jaffna), Nazhikai, Thai Veedu (Canada), First Audio,

Hall:

Secombe Theatre Staff

Contacts:

VIMBAM, 4 Burges Road,
London E6 2BH, UK
Tel: (+44) 20 8470 7883, (+44) 20 8471 5636
Mobile: (+44) 07736 908 421, (+44) 07563 242 488
E-mail: contact@vimbam.org
Web : www.vimbam.org

விபத்துக்குள்ளாகினீர்களா?

காயங்களுக்கான நட்ட ஈடு கோருதல்

- நட்டசுடு பெறுவதற்கு அதிக காலம் எடுக்கின்றதா?
- கூடுதலான நட்டசுடு பெற்றுத் தருகிறார்களா?
- தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு வழங்கப்படுகின்றதா?
- தமிழில் சட்டத்தரணியுடன் உரையாடி கருமாற்ற முடிகிறதா?
- கேள்விகளுக்கு தூரித் பதில்கள் வழங்கப்படுகின்றதா?
- சட்டத்தரணியுடன் தேவைக்கேற்ப தொடர்பு கொள்ள முடிகிறதா?

கட்டணம் ஏதும் இன்றீ கூடிய நட்ட ஈடுத்தொகையை
முழுமையாக 100% பெற்றுக் கொள்ள

உடனே எம்முடன் தொடர்பு கொள்க - லெவீன்ஸ் சொலிஸின்றேஸ்
நாட்டின் எப்பாகத்தில் இருந்தாலும் உங்களை நாங்கள் சந்திப்போம்

காயங்களுக்கான நட்டசுடு கோருதலில்
நிபுணத்துவம் பெற்றவர்கள்

235-239 High Road, Wood Green, London N22 8HF

தமிழ்னி யோதிலிங்கம்

020 8826 1200

மாணிக்கம் யோகேந்தீரன்

020 8826 1355 / 079 5130 1662

காயங்களுக்கான நட்டசுடு - வருமான இழப்பு - பராமரிப்பு உதவிகள்

**0800 048 2745
020 8826 1355**

வெற்றி தீவ்வையீல் - கட்டணம் தீவ்வை

Levenes
SOLICITORS

NO FEE * NO WIN - NO FEE *

In association with Tamil Community Centre
1 York House, York Road, Hounslow TW3 1LA

இலங்கை

4
p/min

தொலைபேசி / கைதொலைபேசி

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD

எல்லையற்ற இலவச
அழைப்புகள் மற்றும்
குறும் தகவல்கள்

Lycamobile ல் இருந்து Lycamobile க்கு

இலங்கை தொலைபேசிக்கும் கைதொலைபேசிக்குமான 500 நிமிடம் கொண்ட மாத வெகுமதி பொதியை £20 (பலன்களை) மட்டும் செலுத்தி வழங்கின்றார்கள்.

500 நிமிடம்கொண்ட மாதாந்த வெகுமதி பொதியை பெற்றுக்கொள்ள *139*200500# இருந்து அழைதவும்

மேலதிகமாக

£15 இலவசம் *

உங்களுடைய தொலைபேசி இலக்கத்தை Lycamobile க்கு
கொண்டுவருவதன் மூலம் 15 படியை வரை இலவசமாகப்
பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.

மாதாந்த வெகுமதி பொதி 30 நாட்கள் மட்டும் செல்லுபடியாகும்.

500 MB

பெற்றுக்கொள்ள

£5

மட்டுமே

Lycamobile's
தரவு வெகுமதி பொதி
Dial : *139*5001#

For your **FREE** Lycamobile SIM visit www.lycamobile.co.uk or call 020 7132 0322

* This promotion gives up to £15 free mobile top-up credit when you bring your mobile phone number from a different UK mobile phone network to Lycamobile UK between 01/06/2012 and 31/10/2012. Free credit is given when the customer number is ported and live on Lycamobile UK and the first top-up is made. The amount of free credit given is dependent on the value of the first top-up. If the first top-up is up to £10, £5 free credit is awarded; if the first top-up is £20, £10 free credit is awarded; and if the first top-up is £30+, £15 free credit is awarded. Customers can bring their mobile phone number from any UK network apart from GT Mobile, T-Mobile or Lycamobile. By taking part in the Promotion customers will be deemed to have accepted and agree to be bound by the terms and conditions given in these terms and conditions. The Monthly Value Pack activated £20 and gives 250 or 500 or 1000 minutes to calls to selected International Landline destinations and it is valid for 30 days from the day purchased. The Data Value Pack activated £5 and gives 500MB of mobile Internet data, or £10 for 1GB of mobile Internet data in the UK for 30 days from the day purchased. The Data Value Pack is purchased via a one-off payment taken from the customer's top-up balance. The Data Value Pack costs £5 and gives 500MB of mobile Internet data, or £10 for 1GB of mobile Internet data in the UK for 30 days from the day purchased. The Data Value Pack is a promotional offer and is available from 25/07/2012 to 31/10/2012. See the leaflet offered for more details, visit www.lycamobile.co.uk or call Customer Service on 0207 132 0322 for full terms. The offer can be used in conjunction with existing and any new Lycamobile bundle offers/Value Pack offers.

